

מערב סופרמארט

בתש"ח, חש"ט 7.10.1988

שגוען
האופנועים.
עכשיו חופעה
חברתית

הכינו, הפוליו ומה
שביניהם. תחקיר

בבתיים, עם
מועמדי העבודה.
מסע גיבוש

מלון "חוף קטיף".
חיה חלום

שחקן נכון ותרואה

מדד
4.5%

\$+6%

P+1%

3:0 לזכותך.

חסכון המאפשר לך לשנות את ההצמדה
מידי 4 חודשים, לפי בחירתך וללא עמלה

אחוז יכול לבחור מידי 4 חודשים את מסלול ההצמדה הנכון
והכדאי לך:

- למדד + 4.5% לשנה
- לדולר + 6% לשנה
- או לקבל ריבית עיקלית פריים + 1% (כיום 16% ריבית ענחית).
- ניתן לשנות את סוג ההצמדה עד שבוע
לפני יום העסקים האחרון בחודשים יולי,
נובמבר ומרץ וזאת עבור ארבעת החודשים
שלאחר כל מועד.

הבנק רשאי להפסיק את החבילה בכל עת
פרטים בכל מניפי בנק לאומי, בנק אגודת ישראל
ובנק ערבי ישראל

בנק לאומי לזכותך

סליל סטיל

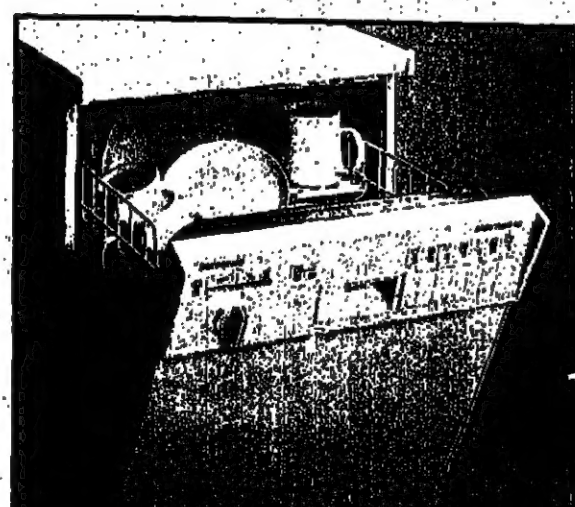
הצטרפי לחוג הנוצץ של סימנס.

מדיח הכלים היחידי בעולם הפועל בשיטת ה"אל-סדק".

לאחר הדחה במדיח סימנס המהפכני

לאחר הדחה במדיח רגיל

מחי שיטת ה"אל סדק"?
במדיחי הכלים הרגילים, הכלים מורחים במים חמים ומיד לאחר מכן נשטפים במים קרים. תהליך הסמפרטורה בין המים החמים למים הקרים גורמים לשינויים במבנה החומר, ותוצאה מכך הצטברות של מלי החרסית נוסדק וכלים פלסטיים מאבדים מעמידותם וחופכים להיות שבריריים.
לעומת זאת, בשיטת ה"אל סדק" של סימנס מיכל מים מיוחד מווסת את הטמפרטורה תוך כדי תהליך החדירה, על-ידי חימום הדרגתי של המים, ושטיפת הכלים נעשית במים המורוממים, כך נמנעים תהליכי הסמפרטורה הקיצוניים, נחסכת אנרגיה והכלים יוצאים מבריקים במיוחד ובלא כל סדק.
הצטרפי לחוג הנוצץ, קני מדיח כלים מתוצרת סימנס.

הדיוראן
סדרה ואחריות

SIEMENS למי שיכול להרשות לעצמו את הטוב ביותר

המשביר לצרכן

9.10-14.10.88

אחים פריץ

שמיכות
כריות
פוד טבעי

15% הנחה

15% הנחה

לאוכל 41 חלקים
לקפה 15 חלקים

מערכות
פרצול
איטלקי

20% הנחה

עד איילת המלאי

אבני אש

כותנות
לילה
פידמות
חלוקים
מחזכים

כולל מצרי האכזר St. Michael
MARKS & SPENCER

15% הנחה

יופי במקצת א.י.
Helena Rubinstein

קני מוצר - זכי בשבוע קסום
ואירוח בתצוגות אופנה בפריז

- פרס ראשון: 2 כרטיסי טיסה הלוך ושוב למדינת אירוח במלון ובתצוגות אופנה
- פרס שני: 10 מערכות לבוש מתודות לבחירתך במשבי לזמן בסך 250 שקל כ"א
- פרס שלישי: 40 מבשני אמיליו טרין - המבשיר ב-3 מהירות
- ובנוסף ש' לקונה כ-90-ההושלה

אנש מתודר בסגנון אסדוו Louis וינס

שבוע היצור
הלנה
רובינשטיין

כדאי לקנות במשביר לצרכן

האני סאטל

מלך סת' אלה

מחיר: 2000 ש"ח

שיטת הקולוויטין®
המהפכנית.
להרזיה
ולפידוק השומנים.

קולוויטין®
המטבוליזם המהיר שיעשה
בעיניך את כל ההרזיה.
מעכשיו, במהירות לשיטת "סרטי מורית".
מטבוליזם הקולוויטין® מעשיר במרכיבים
ויתרניים לתורם מורית להפיק
חומרים, מאפשרת לך לאכול מהכל -
ולרדת בקלי קלות.
המטבוליזם המהיר, שתפנה לא מכבר
למסד העצירה המורית של רגשות נשים
ונבנים באיזון נורמלי, מוחלט.
בשיתוף עם צוות מומחים בראשות
של ד"ר להטמן, מניגרת -
בלעדיה בעולם - ליי חברת הענק
השווייצרית PHARMALAKON
המממנת שיתוף לשיטת
"סרטי מורית".
שיטת הקולוויטין®, מרחיבה
"סרטי מורית" לרמות גבוהות
ומשתלבת בהנחיית
התזונה של
בין התזונה.
השיטה מוללת:

ביסקוויט חזרית המכל -
(מבלי שחולק שחיבה טעימה)
לסיוע בולק המטבוליזם והקולוויטין
המטבוליזם המהיר שיעשה
בעיניך את כל ההרזיה.
מעכשיו, במהירות לשיטת "סרטי מורית".
מטבוליזם הקולוויטין® מעשיר במרכיבים
ויתרניים לתורם מורית להפיק
חומרים, מאפשרת לך לאכול מהכל -
ולרדת בקלי קלות.
המטבוליזם המהיר, שתפנה לא מכבר
למסד העצירה המורית של רגשות נשים
ונבנים באיזון נורמלי, מוחלט.
בשיתוף עם צוות מומחים בראשות
של ד"ר להטמן, מניגרת -
בלעדיה בעולם - ליי חברת הענק
השווייצרית PHARMALAKON
המממנת שיתוף לשיטת
"סרטי מורית".
שיטת הקולוויטין®, מרחיבה
"סרטי מורית" לרמות גבוהות
ומשתלבת בהנחיית
התזונה של
בין התזונה.
השיטה מוללת:

חוף 48 שעות
שיטת הקולוויטין® בביתך
שיטת מיוחדת לרזיה מיידית
עם להטמן - סלמון -
בכל יום.
עלול חובנית חזרית המטבוליזם
המטבוליזם המהיר שיעשה
בעיניך את כל ההרזיה.
מעכשיו, במהירות לשיטת "סרטי מורית".
מטבוליזם הקולוויטין® מעשיר במרכיבים
ויתרניים לתורם מורית להפיק
חומרים, מאפשרת לך לאכול מהכל -
ולרדת בקלי קלות.
המטבוליזם המהיר, שתפנה לא מכבר
למסד העצירה המורית של רגשות נשים
ונבנים באיזון נורמלי, מוחלט.
בשיתוף עם צוות מומחים בראשות
של ד"ר להטמן, מניגרת -
בלעדיה בעולם - ליי חברת הענק
השווייצרית PHARMALAKON
המממנת שיתוף לשיטת
"סרטי מורית".
שיטת הקולוויטין®, מרחיבה
"סרטי מורית" לרמות גבוהות
ומשתלבת בהנחיית
התזונה של
בין התזונה.
השיטה מוללת:

02-222676 ; 02-222903 ; 02-222784
גם בלילות ובשבועות.

100
נער לרזיה חזרית

קולוויטין®

טעמים לדרזות

מרזי מורית
חמל: 35, ת.ד. 4456, ירושלים 91049
טלמונים: 02-222784 ; 02-222903 ; 02-222676

סופהכוח

כ"ו בתשרי, תשמ"ט 7.10.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

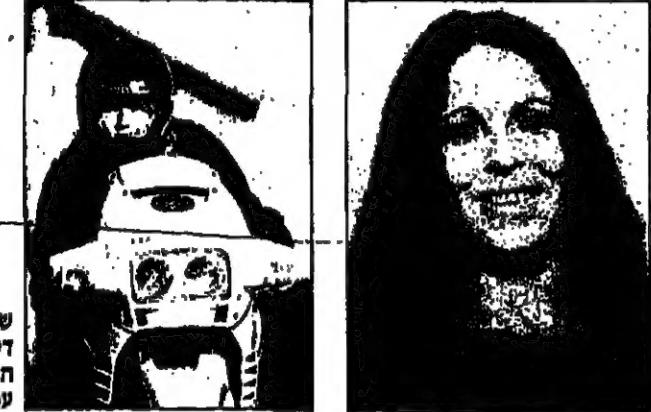
- 6 עסק מלובלך
עמוס לבב
- 10 מסע גיבוש
יעל פרמלמד
- 14 אורחים ללילה במלון רפאים
מיכל קפרא
- 17 אפסא אחר
יהונתן גמן
- 23 שילוב אל המסע במדבר יהודה
נילי פרידלנדר
- 24 רק אני והאופנוע שלי
אביבה לורי (מץ)
- 29 שיפורים
מאיר עזיאל
- 30 מרק תמורת דמעות
כילי מוסקונה-לרמן
- 34 רבלה גליקמן. עשה את זה כ"זהו זה"
אבי מרגנשטרן
- 37 לאכול בחוץ
מאירל
- 38 צבעים
יהודית חנוך
- 41 חיים ואוהבים
חמר אבידן
- 43 פנטהאון
גאל לב
- 44 אסטרולוגיה
רות אלי
- 46 מעריב לילדים

בשעה זו, הוא והאופנוע. לא רק כלירכב, לא רק
אופנוע, לא רק בסק, לא רק סטעוס חבורתי. כל אלה
וזהו, תופעה, האופנוע, באריות חבורת דעמית.
(צילום: שמואל רחמיני)

עורך עמי דור-און
סגנית עורכת: דניאלה בוקשעין
סגנית עורכת: אורית הראל
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבת: אורלי אנשל, גטע גרינשפן
מודעות: אורי דגן

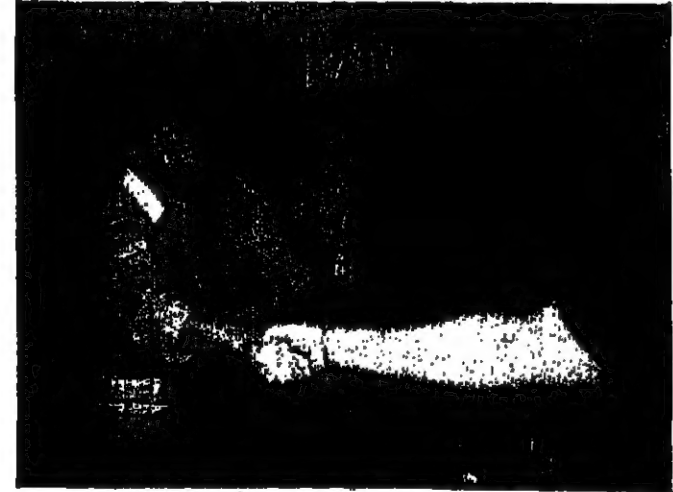

דמעות שאחרי. את חזיון רום כבר קיבלו. מה עוד מצפת להם במערכת הביטחון עמוד 6

שגנון, מחלה,
דיבוק, טירוף
האופנועים.
עמוד 24

שולמית אמפל,
משוררת.
בן-אדם שחי
לכד. עמוד 30

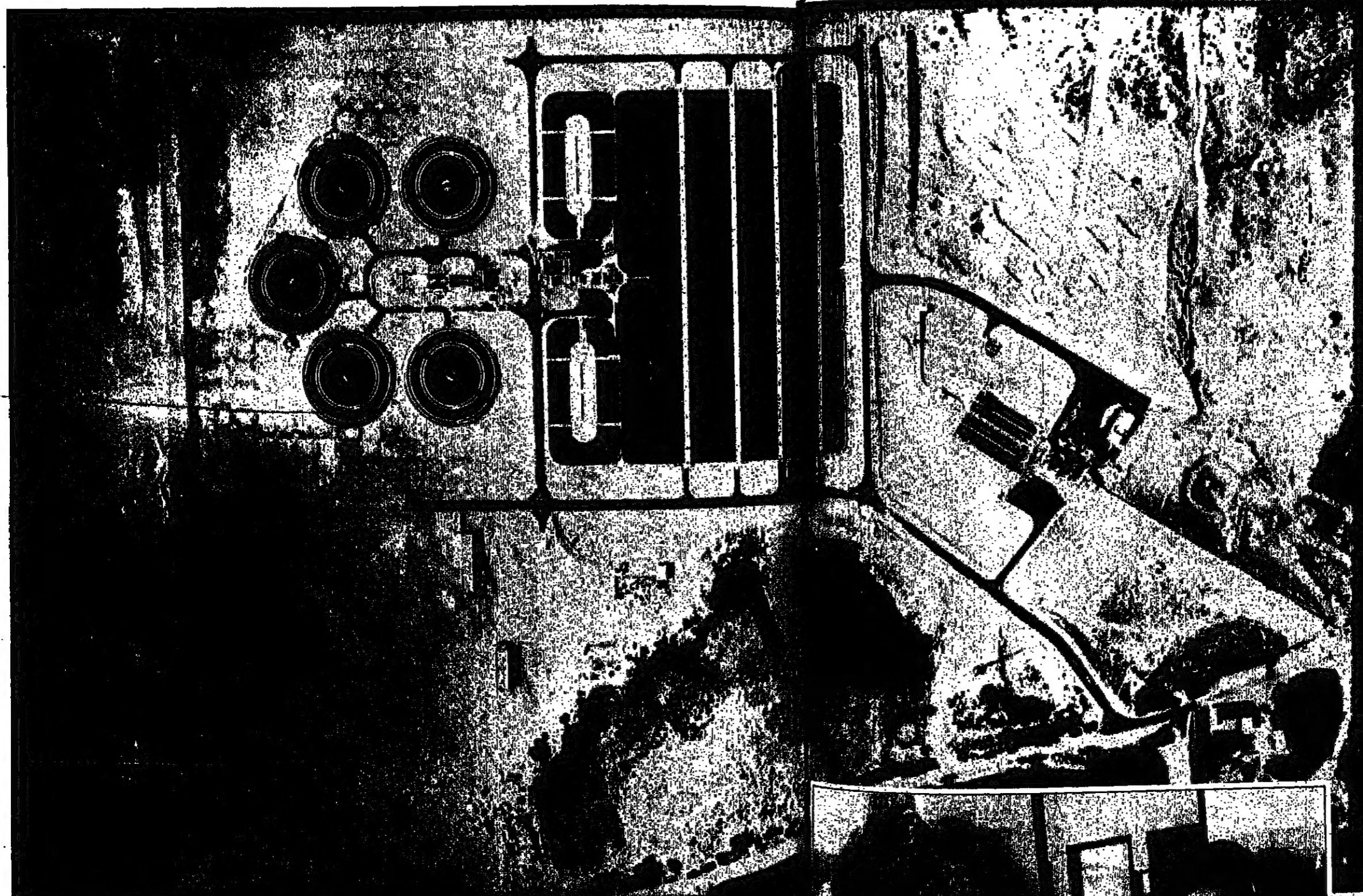

מינשות מודוס
הבתיים, יוסי
בילין לחוץ
ידיים.
אופנוע
בחיכות.
עמוד 10

בין החול
לגלים, ליד
מלון "חוף"
קטיף.
המזנון מצב.
עמוד 14

עסמלזכלך

כביוב יש תגיגה. כל
החידקים שבעולם, כולל
חידקי פוליו, שורצים
שם כל השנה. כאשר
כיוב עולה על גדותיו או
כשנסדק צינור מעל
מאגר מי תהום חודרים
חידקים למי השתייה.
ואם מצוי במים חידק
שאינו מתווננים בפניו,
למשל מוטציה של
חידק הפוליו, עלולה
להיות קטסטרופה. מאיר
בן מאיר, לשעבר נציג
המים ומנהל פרויקט
הכיוב הארצי, "מערכת
הכיוב לא מספיק טובה.
אך הכבישים והחינוך
בסדר. כנראה שמרצפות
חדשות מעניינות יותר
את ראשי העיריות.
מדרכות רואים, מה
שמתחת לאדמה לא"

מאת עמוס לבב
צילם: גרי אברמוביץ

אנני חזימסון של מוש דן, מבט מן
האוויר (למעלה). למטה - חושבת
חודרת מקבלת חיסון נגד פוליו
(צילם יונתן שאול)

לא שכבוז אין חידקי פוליו. יש ויש. ואפילו כל
ימות השנה. וחמדי. כביוב שורצים כל החידקים
שבעולם, שאם לא כן, זה לא היה כיוב אלא מי מעין
זבים. השאלה היא אם החיבור מתוען בפני כל מגעי
הכיוב והאם מי הכיוב מחוללים לשם המגיעים אליו
מחברו קורה שמי כיוב מגיעים למי השתייה. לכך יש
מספר אפשרויות. האחת כאשר כיוב עולה על גדותיו,
מחלה ומגיע למאגרי מי שתייה כמו בארנות השניה
כאשר נסדק צינור כיוב המצוי מעל מאגר של מי
תהום או מקור מי שתייה אחר.

כאשר זה קורה חודרים למי השתייה חידקים
מכל האגמים. במקרה כזה קיימות שתי אפשרויות: או

מטוהרים. וכל העסק הזה מנוהל על-ידי מנהלים
הנוקטים בסטנדרטים אסטרטגיים של מאות מיליוני
דולרים ביום, רבות, וזו עסק מרווחת ויפה.
לפני שנעקוב אחרי מה שיוצא מהשירותים שלנו
באופן למאור בן מאיר ומסביר מה פרויקט הכיוב
הארצי, בחזית של שנות השבעים פרצה מחלת הכלידה
בישראל ואז, כמובן, חשבו מיר פרויקט הכיוב הארצי.
הבנק הסלמי בתן ההוצאה של 30 מיליון דולר והחל
בנקמת מבני טיחור, ובראש וראשונה - פרויקט
הסידור של גוש דן. עי, אז, מסביר מאיר בן מאיר
בלישנו העסקית, וזה הכיוב אל הים "על לפני שנה
הוצי קלש וזה שרתנו 60 מיליון שקל כיוב-אקלם מה
שנה. אז אם הכיוב הוא המסלל לשלילת הכיוב, והשקל
צד דן ארבעים לזהות חוסר פגרים."

כיוב אינו אשם בהתפרצות מחלת הפו
ליה, מרען בלוט מאיר בן מאיר, שהיה
ב-19 השנים האחרונות נציג המים
ומנהל פרויקט הכיוב הארצי, כדאי
לעקוב לא הוא יורד. מאיר בן מאיר ומים הולמים
דעה היום הוא יורד מועצת המנהלים של תחיל
הבנק המים לישראל.

גם מים וכיוב: הולכים ביד, ולפעמים פורצת
קטסטרופה.
טיון לתועל על חדר הנפילת העובדת מורג
שם אחת מורדים את המים מתברר כמסוף מאלה.
חודרת, מעל ומתחת לארמה, גיליו, עולם של
חידקים שביט רדעים, של אצות יוקות ומים

מלך ארץ ישראל

**לחוף שרתון
הפופלרי של
תל אביב ודמו
בעבר 60 מיליון
קוב ביזב גולמי
מדי שנה**

אבל יקצקם העניה צריכה להתחמק בטבע. "נכון, כיום הוא סיפור מסובך יותר. מאשר אנו מתארים לעצמנו כשאנו מורידים את המים", מחזיק מאיר בן מאיר. "כאשר הוקם פרויקט הביזב הארצי על ידי משרד המים תצבי המים הקדמ, מנחם קצמור, הכונה היתה לייעד את המזקנים והקטנים והפשוטים לישושים הקטנים יותר ולהשתמש בהם לחקלאות, ובשנים הגדולות והעירוניות להקים מתקני טיהור מורכבים ויקרים יותר".

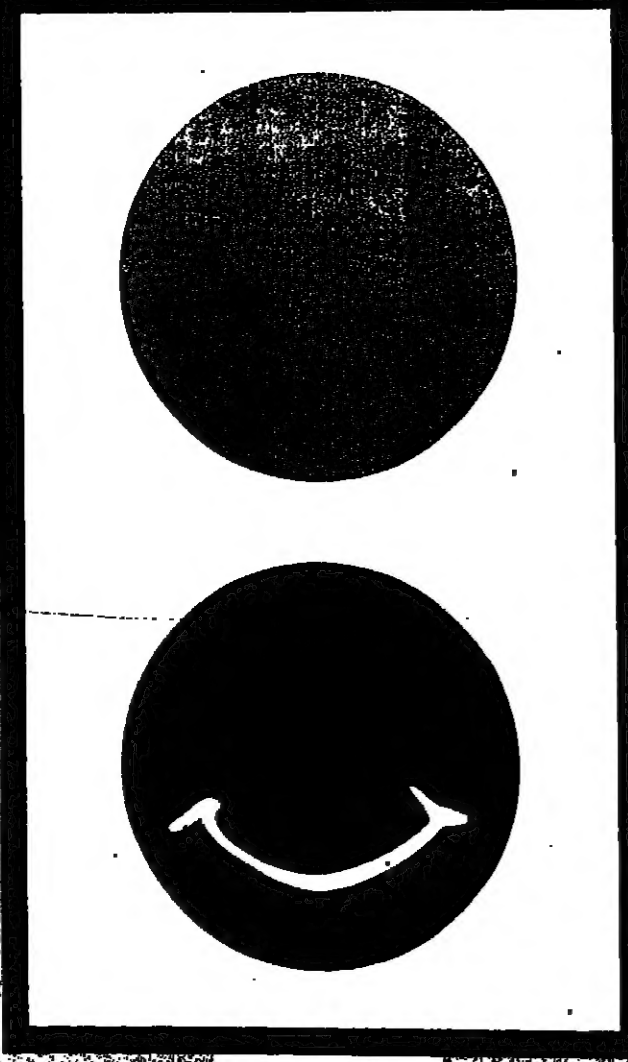
בכך, עד שהופיעה הכולידע לא היה פרויקט ביזב ארצי. הביזב הוסדר ומסודר בארץ על ידי חוק הביזב שעליו מוסקדים משרד הכריאות, נציג המים (שתפקידו למנוע את זיהום המים) ומשרד המים. כל מי שעסק בשכסם מרבר על טיהור וסילוק לטי הסדר הזה. אך כל טענה ארבע המינות, גם אחרי הטיהור, ה"מבצר" שיצא כסופו של התהליך מזהה עדיין ממגע סביבתי ובריאותי שיש לסלק. "אלה לא המצוקים", מבחיר מאיר בן מאיר. "מצד אחד נבנסים שפכים, הכוללים גם מוצקים, ומצד שני, כסוף ותהליך, יצאים קולחים האמורים להיות מטוהרים. אבל גם אן הם מכילים גורמים מזיקים. והאיה הוא שאותו משרד בריאות, המנסה היום להטיל את האחריות לפולר על הביזב של אור עקיבא, אסור אפילו להשקיע ידקות במי קולחים".

כברמאל, למשל, מספר מאיר בן מאיר, יש מתקן טיהור טוב, ולמרות זאת הניחא שם המוצעה צינור באורך של 15 קילומטרים, כדי להרחיק את מי הביזב המטוהרים - עד לשרות-מוש-ירושם-מודע מבני שהמתקן קומר מעל מאגר של מי תהום. "אפילו לביזב מטוהר אסור להגיע למקורות מים", מזהיר מאיר בן מאיר, ומזכיר להבדלה "אפשר לטוהר שכסם לרמה של מי שתיה. מתקן הטיהור של גוש דן מייגן מים באיכות שתיה שלא למטרות שתיה. כלומר - גם אחרי שהקימו שם מתקן בעלות של שמונים מיליון דולר, עדיין לא מרשים לשתות ממנו".

**בן מאיר: "קולחים אמורים להיות
מטוהרים. אבל גם כסוף התהליך הם
מכילים עדיין גורמים מזיקים
ונאסר להשקות בהם ידקות"**

יותר והפעלה השוטפת והיקרה, מבכיר מאיר בן מאיר את חוסר התגבית של רבין בטקס תוכנית המתקן. "טענתי שחידה לא תוכל להטיל אגרות והטלים בהיקף שיכסה את הוצאותיו של מתקן כזה יקר (הוצאות של 20 אלף דולר בחורש). זו היתה רוגמה מובנת לטוב ביותר שהוא איבד של הטוב אבל למה לתמקק רק בחידה מתקן ורבה יותר משובכלל הוקם בצפת חרף התנגדותי הגוראת. אני ביקשתי להבנים את הביזב של צפת לתוך צינור מגור ולחליק עד ארמות קודירה ליד גינסור, ושם להשקות עצים מאגנים פתוחים. משרד הכריאות תבע להקים מתקן שהתוצר שלו יוכל לרום כהל עמוד בלי למכן את המטיילים והרים. אחריכך באה רשות שמורות הטבע והתנגדה למתקן טיהור. והתוצאה תוצאה היא שהיום יש בצפת גם מתקן טיהור וגם צינור. זהו אבסורד וזה נהם הב כאן חורף".

**"הלק" אתר בפסל פיוה, פסל רמזור
בפסל הדרך. סטע לשלום ו... הלק צלחה**

צק צלחה

השקט פילר חב

צפת, אומר שמתקן הטיהור רחוק כן עובר, ואילו מציא מים מטוהרים. נכון שעדיין צפת היתה לא יכולה להחזיק אותה, או היום הבה "שקחת" שם ואת מוכרת את המים להשקה. "זהו שם מהמשוכללים בארץ", אומר המהנדס ומורה שיש בניות. כמו הבוצה, למשל, הבוצה, או "מטה כוללת כלשון המומחים, הם החיידקים ששקט מתקן הטיהור. מהחיידקים הללו, הלא הם הפולר, המסורים העוברים בבית ומתגלים את המצוקים. כפני המוכה, צריכים להפטר בסופו של תהליך. מהחיידקים מחזור לביזב כדי להמשיך בעבודתם. יוצאת ממנו מסה עצמה וצריך להאסר ממנה. "הייבוש שאמורים למכן את הבוצה לא מתמקק מורה המהנדס גרברג. "הם מהווים מסרר למ ולמכירתה. אנו וקיים לעד מאה המינים אלא את כדי להקים מתקן שיישם את הבוצה".

איר בן מאיר אומר שעשו מוביזב עוד לענאל. "סרד משרד הכריאות ממשאז את הביזב" הוא מלמד עליו מיניויה. "זהו שכביד ידיוסיה, השאלה היא אם אנו מחסנים. כנראה שכן, אחרת כל אותם אלמנט שהתרחצו בחוף שרתון עד שאבדוה וכו' הוגיעו צריכים להיות היום מתחת למציבות. נכון, מים הביזב בארץ לא מטפיק טובה, אבל מערכת הביזב טובה ומערכת הכריאות טובה ומערכת הטיהור טובה כנראה שרלאשי ערים השוב יותר להחלי מרצמות, מאשר את מערכת הביזב. הנהיג עדיין אותו אברהם. את המורכבת והאים".

בומ, הוא מבחל פרויקט מפעל הביזב הילני של גוש דן. כל מה שאנו מציינים, מליח על הטיהור עובד תחת ידיו. סיר עם אברהם וכו' בפריקט אל מחויר את המבקר המוער מה.

נחזיל במספרים: שבע ערים (פתחתיקה, גניברק, רמת גן, גבעתיים, חולון, בת-ים) וכו' אביב (ש) מירמט 280-260 אלף מרים מעשיים של מים מדי יום תצבי מוכבת של המכיל הארצי מים ורכע חושבים מייצרים את הכמות הארצית. היום יש להחיות את המפעלים והטובים כמות המכילת לכמות שהמכים עד 300 אלף ורשבים. שלא לומר על "תרומת" של לה, ורמול קלעילית, מנתת גם (המשד במספרים).

יצחק אלישיב (למנים), אלי
בנימין ווסר כולין (משמאל)
בתמונה: יום שלם של
לחיצות ידיים. אם ירצו
הבוחרים, הם ישובו
בכנסת הבאה.

מסע גיבוש

הם כשמו על בתיים ביום חול דביק באיחוד בין וג לוח. בנצי, מנכ"ל
מועצת הכותלים, במסגרותיו של מ"צ בעיריית, חילק את החבריה לקבוצות והצביע על
היעדים המרכזיים: בנק הכותלים, העסק, הרייז-מקום, הטיילת. והחבריה המועדו. עח
המועדים החדשים של מפלגת העבודה לכנסת הבאה, בצעע ארוך, מיוזע, ומועך ידייו
קרוב לחיצות לחוך היללה הבתי. המטרה: לבחוש את העט ולצוות לשכנע אותו
להצביע מערך. וקצת גיבוש קבוצתי גם לא זיק.

מאח יעל כרמלד צילומים: בני גלוד

בני מנעקש על השם "דבוקה". כמו בכנסתים, הוא אמר, תוך שהוא
נעץ בפדפסור שמעון שמרית על ההפרעה ומסביר לו שכאן זה לא
אנטיבטיט. שמרית, תאמינו או לא, משתתק. מאיד וזה היה אהב
את זה. בנצי ממשיך בתודיך, מסביר שהבחן יתחלק לשלוש רבוקות,
וכל רבוקה תכלול כמה משות נעמ"ת, כמה חברה מחנוער העובר בכולצה
מחלה ודיא עולח וכמובן - המועמדים החדשים. אחריכך, במסגרותיו של
מ"צ נסיית, הוא מחלק את החבריה לקבוצות ומסביר את היעדים המרכזיים
בעדוועלים, השקלם והדיפר-מקס, הטיילת.
הרבוקות מתארגנות במהירות. הבנות קצרות ומתבקשות: קצת כלגן כמו
לפי כל יציאה למשימה שמעורבים בה יותר משני אנשים, והחבריה יוצאים
לדרך. ושלא תהיה שום טעות. זו בפירוש לא הדרך הנכונה. תמוך ויא חנכו.
כאן המקום להסביר קצר על מוחת המקום והיום והמשתתפים: ביום חמישי
לפני שבועיים, מיד אחרי הצום הגדול, יצאו כל המועמדים החדשים לכנסת.
בשישה מפלגת העבודה למסע ארוך ומפורך בעיר בתיים. משה בנצח "יום
(חמשך בעמוד הבא)

הכנסת הבאה

בישוב" שהחל בשעות הצהריים ובגמר בשעות הלילה המאוחרות.

כמו שיול ברחוב עם אמא

הקשר הגורד בשלש ד' הוא לאתר מ' שגם בו
מזכירים (לד' צעירים וד' חסידים). חתם לנו
תענינו מ' בלויטיקה או רבב מושב מ' המרבור.
יריב, כשום יסודו ברבורה העיר מוקדם ושם
בתם מצעלה, הן תיראנו העיר מוקדם ושם
דודה של אדחת שקלית או רבב מושב מ' שגם בו
מזכירים - ידיו מ' שישבו במבט
אחי, אי, למשל, במבטני צעיר רבב אחי מישו
אחי, אחי, ששום שחור אי, במבטני, או המבטני צע
במבטני כל מלה שישאח פדחת, רשפת, המבטני אר
מ' שחור כל חרזי דיים ומדור. ו' שחור אי
מבטני המבטני והחברד י' שששכתי ויעתי
צעירת לחור.

זה טוב. זה עובד. הקול מדחף. סיום רביעי של
 יצחק מלחיה בטרילון. כשהוא חוזר לנגן
 על מלחיה בת ירדו. אבל כנני לא ניתן להזכיר
 ותלם. הוא מקפץ על הכיבסה הקטנה ומכריז:
 "הכיבסה שאריתם במקום. ראשי כיבסות
 יורית מתאספים יחד", לכל השאר הוא מודת משה
 "לדאוש שמי שדייר - יסאר לשבת. הנוכחים
 והמתרחלים ללחץ בי מותר להישאר אושיר, גם
 המבוצעת הערלים, שומע מלחם כמו אבי העתק,
 לא ילחץ. אבי העתק, לא ילחץ, לא ילחץ."

חבריה הכנסת, ראשי הקבוצות והמלווים עובדים
 ת אחר, מתיישבים סביב שולחנות מסודרים
 ש אותם, שותים בים קפה ושומעים את כנצי אומר
 ז לנו מה עכשיו המנהיגות של העיד בתים. אתם
 חתם אותם. הייתם מנסתים?

בסופר, בין העגבניות לחלב

צריך לראות את יוסי ביילין מתרוצץ בין העגלות בסופרמרקט, לחזו דייים ומכנה לתפוס ממולטיקום עם קטורצ'יקי קשוחות, כח לרדת באופן סמי ומחולט לרחוב לנחות לראות אישנים והרכבנס - למי שיש מובן, רצון כזה. ביילין נמצא ברחוקה עם יצחק ילישר מאדור ועם אלי כן'מנחת אלישר, ורדיאנו, תפוסת כיליו גולד בסופרמרקט. טוחף על כתפיים ופוקט, מרביץ חיובים, מברך בשנה וטובה והג שמח אכעית על כוכב שלוחיה.

[illegible]

יוסי, איציק ואלי מתגוררים סביב רוכן הנשר, מציעים את שירותיהם של קשישה שרוצה רק עבודה זמנית לחיות בשקט. איש לא בדיוק יודעת מה יקרה לה במבילי השאלות הצנועות הללו, אבל סוף מחליטה שטוב להטיל את זה על המעדר. היתה השלושה מקשיבים לה בסבלנות. הם באמת ארים. עוד לא קילקלה אותם השררה. גם ביילין, מוכה של מבצע עוקרות רמים.

"לא קשה לך המעמד הזה?"

יבנו עבדתי רבים יותר קשים, הוא אומר.
אחר כך יאמר אחד מן המארגנים שביילין קצת
ר. בעיקר, הוא יסביר, זה היה מורגש
קהמועלים.

דדר עצרו גם בבנק הפועלים

כן, בדרך לסופר עבדו המועמרים בסניף של בנק
עלים. לחצו ידיים למפקדים וללקוחות הרבים
שתרכו בין החבלים השומרים על החור. אחת
האות מנעמית בישראל מהמקדמה פוית שתבוא לקד
המועמרים הערים, וזו תקעה בה במטף
באבן. מנהל הסניף העומס לעישה הסניף לממלה
הישראלית והישראלים האחרונים של סניף, והם
יחידו לשיעומם הזה בזהעניינות של מתלמרים
דעט יחלו לעבד בבנק.

חמש אחר־צותיים, רובם בתיים, חות אִימים.
 ימים על הליכוד מולדים בשם, מולקים בבעות
 ומישראל אִימחור, ילדים צורחים, בבעות
 יגיות, אוֹתובוסים מולטים עשן שחור, בתוך
 אִתורה הבלתי־אפשרית חוֹ עוֹרבים מציגים,
 ימים יריים, מִכִּבְרִים מִן הַסֵּם, מִצְרִיִּים
 יִצְרִיִּים וְשִׁבְרֵי הַלֵּב עֶמְרִן, אִתְּלוּ בִּשְׁחֹת
 יִתְּלוּ, אִתְּלוּ הַכֶּסֶם שֶׁבִּיזָה לֹא יִשְׁתָּם, חֶסֶם
 מִכִּבְרֵי לֹמֵר אֵין חֶסֶם מִרְגִּישִׁים אִתְּלוּ, חֶסֶם
 מִן הַחֶסֶם הַשְּׂוֹרְרִים: חֶסֶם מִן הַסֵּם לֵב
 יִתְּלוּ וְהָאֵל בְּרִיטִישִׁים, עֶשֶׂה הַקִּטְרִיבִּי וְהַמִּטְרִי
 יִתְּלוּ, מִן מִבֵּא אִישׁ לְרֹחֵת לִכְכֵּי לִשְׁבֹּת
 יִתְּלוּ, לְעֹמֵד פֶּעַם בִּכְמֹה אִתְּלוּ, עֶשֶׂה
 מִיָּם חֶסֶם שֶׁלֹּא לְדִבֵּר מִן אֶלֶם יִתְּלוּ

בזלזול אחד של העיר, על שמותיהם, שנתן לזה
 כי כמו דין בין התומכים המיוחדים הלוחצים את
 המעשה שלו גם שמעון שמיתור. במילים הוא לא
 "עיר של מעמד", ובכל זאת מתקבלות רעיונות
 של זה לזה, וזכות, בעיות, משמם באותה מה שמכיר
 את הציבור ברוחם הצביר. לכל אלה ולפעמים גם
 שים לגלותם שחוקים, לא רק העצרת המעשיות, אלא
 גם הוא נראה יר מרדנה מהמסע, יש בקול
 כאלה שהעניין של נראת להם מוכר, שנות
 תהליך המעלה את נראת להם מוכר, שנות
 תהליך המעלה את נראת להם מוכר, שנות
 תהליך המעלה את נראת להם מוכר, שנות

א
ל
י

וְסֵקָה קִטְל מוֹבִיל בְּגָזֹן אֶת הַקְּבֻצָּה שֶׁל לֹבָה
יִת, וּבִאוּתָה הַדְּמִנּוּת בִּם הוּא לֹחֵץ יְדֵיִם. אִין
וּמִן. סִרְרֵהִים צִמָּה מֵאֹד. צִרִיךְ עוֹד לִהְיוֹת

בבית הקפה (שמאל)
בעת ההתכנסות
מלון (למטה) ובסופר
(שמאל רחוק). היו
שם, בין היתר, יוסי
זילין, אלי דין, אלי
בן-מנחם, לובה
אליאז, גלי מרום,
גדליה חג, איציק
אלישוי, רענן כהן
ואכרם ברג שעוב
מוקדם.

שק"ם ובהימור ולהסמיק להגיע בשש בערב למדן
טלמונים.

בִּתְיָה הַגִּישָׁה קֶפֶה וְעוֹגִיּוֹת

ידיה קטנה וחמה כאחד משיכני הרובע של
עיר. עם מאורדים מנסים, בלי הצלחה, להט
הנבוכים וסוסי-הדו"ק. מרי פעם בקצת שט
החליהיה השואלית-קטנה, מרלין דורדושת
האחד ודור נאם בבת ביקש, שיש לה
לחנות קטנים שבבוקר מוגשים עליהם
לפנים הרענים של בוקר ודור מרוב המלמולים של
מלגלה בברים. מכאן הוא המשיך אל ביתה
חדים שבה במאבק לאתר את הגנים שבחיים
היה אותה. המרמזים מתבקשים לשנות מושבים
אחת לשבעה את הגנים לכתוב לכתוב. לה
מן קיבל כליל מלמעות ומבטור ודור מחדש
של המלמולים של מרדש אורני. עזרת אשה
דור מל.

[illegible]

היא עוברת עם עוגיות וכיבודים, מסלקת כוסות
למלכות, מטפלת רפי מושבם של חסידים, מכונת את
המאכל ודורש מידע או מה אחר...
אלי יריה "אסתר" שלום לך, אסתר. שמי אלי
ירי, אני ראש עיריית אשקלון ומזמין מהפך לבנות.
יש מיין ואת מלכותם בעד מי להצביע, יש משות
יכול לשבוע אחרון להצביע מפרד לא אל תעדי
יש לא עקלן... אני רוצה רוצה איתך. לא למת אני
עוד חרם עם בעלך ואני רוצה להיות מי להצביע

שִׁלְךָ, שְׁלוֹם. אֲנִי בִּעֲלֵה שֶׁל אֶסְתֵּר, אֵת, אֲתָה מַצִּיג
לִּי, אֲבִל אֵת, שְׁמוֹת שְׁאֵרֵיךְ מִלְּמִלֵּת, אֲתָה הַמֶּלֶךְ
אֲתָה לֹא שׁוֹקֵל לְהַצִּיב כֵּךְ שְׁמֵיךְ נִכְרָה, בְּדִוֵּם מִגִּיל
שְׁחִיזָה אֵת הָעַם מִלְּבִנֵּי, שֶׁמֶשֶׁל בְּכִיעוֹת לִכְלֹל..."
רַעַן כֹּחַן, שְׁרוּשָׁה, שְׁלוֹם לֶךְ שְׁרוּשָׁה מִדְּבַר רַעַן
כֹּחַן, אֵת רֵצָה לְנִשְׁחֵץ אֲתָךְ לְהַצִּיב הַמֶּלֶךְ
מֶעֶד...
אֵת מִדּוֹם "... הָאֵם בְּכִיעוֹת שֶׁעִירִים מְעֻמָּם
מִיֶּשֶׁת בְּצִירִים לֹא נִוְתָּה לֶךְ תִּחְשָׁה שְׁאִשְׁרֵי לְמִשְׁרָם
לְהֵב מִבְּשָׂר לֹא, אֵת תְּחִיבִי לֵי אֵת בִּעֲלֵךְ, אֵת רֵצָה
אֲתָךְ..."

יחלה ברציון: "... את מסימה שניבר רגע על

וְיָסֵד, אֵצֶק וְאֵלֵי לֵיד דּוֹכֵן הַבְּשׂוּר
מִקְשִׁיבִים בְּסִבְלֹנוֹת לִקְשִׁיעֻשָּׁה
שׁוֹרְצֵה דֶק עֲבֹדָה וְשִׁיחָם לַחֲיוֹת
כִּי בַשָּׁמַיִם. הֵם בְּאֵמַת נִחְמָדִים.
עוֹד לֹא קִילְקֵלָה אוֹתָם הַשְׁדֻּדָּה

**"אסתד? טולונ
לך, אסחר. עמי'
אלי דיין, אני
דאש עידייח**

אשקלון ופועמז
הזעערד לכנסת.
אני מבין שאח
תחלוצות בעז

ללהצביע. יש
משהו שיכול
לשכנע אותך
להצטרף?

ללא, אל תעבידי
אלי את. בעלך. אי
דוֹעָה לדבר
איתך".

הליכוד מציב משמרת מתאה. טנדר ישן מכוסה בגביסמאות של סידית הנתון ורק הליכוד יכול. יושבי הקפה העליזים קצת מוראנים. מה יזיה אם הם יפירו. באזור העלוותן מפתחנים שיהיה על מידות הדמוקרטיה. מישוה חורו ואומר כמעט בכפייתיות: "אין חופשית. כל אחד יכול לעשות מה שהוא רוצה." "נכון", מאששים "יושני" שוחלון. "פרק לא יפירו."

כל אורח חרש שמצטרף לחבורה מאלץ את המדברים לחזור ולומר אותם משפטים. ושוב יש הנהוגי ורק שמעון שטרית עוד לא הגיץ, למוות לאנשים שלר להיות בשמונה בדיק. לא אפשר קצת לכלות ביתיים, לשחות כוס קפה.

איך לנהל את המדינה יותר קל

באותו זמן בדיוק מברר רענן כהן בפני כעשרים איש ברירה שבנצי אידנן בה חוג בית. אין מפלט מהשכנים. מאפה שלא מסתכלים רואים שכנים. שוב מלחמה ושלום, חוסיון, בעיות כלכלה. רוגמאות לשאלות:

גבר: "הייתי רוצה לשאול איך אפשר לצמצם, שיהיו פחות רשימות לכנסת, כדי שיהיה אפשר לנהל את המדינה יותר קל".

גבר: "על עניין הבטחון. הייתי רוצה לדעת מה התוכנית של הליכוד".

אשה: "ועל זה שהחיללים משתחררים ואין להם בכלל עזרה. מה יש לך להגיד על זה?"
גבר: "חוטין כביכול נסוג ופרש מכל העסק. אתה חושב שהוא יבוא ויעשה סיכון להתחיל עוד פעם?"

אשה: "איך אתם תעזרו לאנשים שרוצים להביא ילדים, כשבילי שלא יהיו פה יותר ערבים מיהודים?"

ובכן אתה וכן הלאה.
בצעת אתה של הוע"ר, "מוערו"ן החברה" של
עמ"ת, מסדר מאור, נק, צעצעי, פוסטרים על
קירות. איציק אלישיב מנסה לשכנע על אנשים
שנבוכות הדין. האורז לא ייבחר ע"י קול, "האנשי" ל,
אחרת אתה האורז לא למען הקטן המוכר אותה. "האנשי" ל,
אתה חזר ואמר למען הקטן המוכר אותה. "האנשי" ל,
צמדה שיהיה לנו רוב במשלה הבאה, אתם תפסו
מכרות וזרמות המדיניות."

והקהל מאוין לרבריו, סה ושם יש הנהונים, ואז
שואלת אשה את: "ועידה בינלאומית, מה עם ועידה
בינלאומית? אתם בער או נגר?"

ה'יסמין נתן ד'יחו והחזוי ג' גם

בשיכון עמידר, בעון ריח משכר של יסמין, יושב
לי ריין עם בארבעים מתושבי השכונה, רוב הנגרים
וכושי כיפות. הוא מדבר איתם על יוזמות שלום והם
רוצים לדבר על בריכה בשכונה. וגם זה לא כל כך
שטח. חלק רוצים מתחם – וחלק בריכה. וגם שירותים
הולמים אחרי כל כך שנים עליונות בשכונת עמידר,
בעירייה אין עם מי לדבר, אז מרביצים עם ריין.

והוא, כעשר בלילה, בסבלות אירקן, מאוין לכל
טובות המנויות של הנושבים שמתוכיהם ביום
בין עצמם ולא יכולים להחליטו בריכה או מתנת.
הידין הוא מנור להם כמה שטים מנסיונו כראש
ידיה וזוור להעביר את המטרים של סבלות העבודה.
עם קפה עם תהו, מזהל בריח היטטין, אישם נוכחים
לבים, וזוור עובר בין הנוכחים עם בורקס.

בעשר ושלשים לערך. מסתיים חוגי הקפה מעורון הכותנת. הדגלים מורדים, גם הכרזה על ירידת הורד, המפה מסתת מן השולחן. כחוצ' תחובים תומכי המערך עם אלה של הדגל והתחיה. משוה מיוחד. הגרונות לא ניהרים, הירדים לא נפומות בתרששות, מה ושם נשמעת הקריאה: "בגין שלטון".

"שכנע אתכם שסרית'ז", אני שואלת ווג לובינרדע על המריכה ליר הקפת.
"הוא נחמד רווקא, באמת נחמד".

אורחים ללילה במלון רפאים

מלון גוש קטיף, הלך בגדול. ג'קווי, סוטים, אגם מלאכותי, דקלים ים. כמעט הואי. מהחלום נשאר חובות של חילונים, כונס הנכסים משפטי י"ם. אומרים שהאינתיפאדה אשמה, וגם הטוכנות. כתאום המלון עושה את עצמו כחוח. קבוצת חובשי כיפות באה להתארח נאקט הודעות. "המים לא זורמים", מודיע אורח מאוכזב. את החשאל בשביל המלווייה לזו מסוכת המציל. היה מלון?

מאח מיכל קפרא צילם: ראובן קסטרו

במלון "חוף קטיף", גוש קטיף, חבל עזה, 114 חדרים לכוננים, שמש חמה, חול פשוט, רוח קירית, מים כחורכוכו. האלטרנטיבה המקומית להחיא, רצת המלון חזת לדחות. לא מתקמץ באמביציות. הלך בגדול. ג'קווי, סוטים, אגם מלאכותי, מדינה, מאונת, דקלים ים. עשר דקות מהתחנת תחבול שני דקלים, שלוחה, דג אדום, וגלים קטנים. חומים, ישובי גוש קטיף, כבר חזו כרמיהם מוגססה מקומית עם סלבייטים, משהו כמו התאדות אצלנו כבוד העשיר, רמבו, וסרגס סיגטרה. תלומות חז, בלי עין הרע. שנה וחצי אחרי, חזל המועד מוכות. וג מירדשלים. דיאלוג

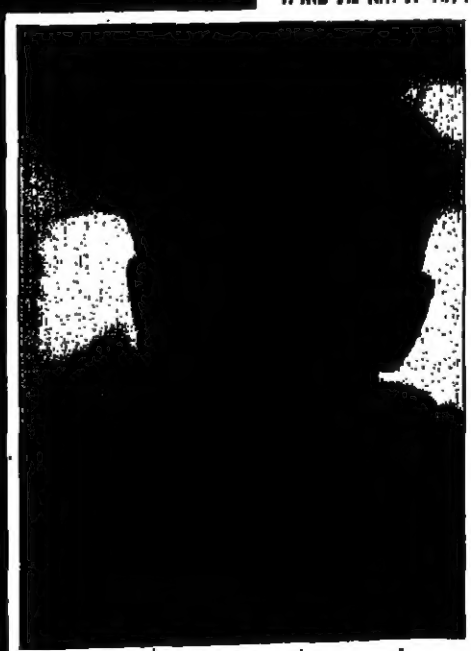
מה עם הנקודות
אין ג'קווי
אין ג'קווי
אין, אבל היה

יש ג'קווי אבל הוא לא מועיל. אין חשמל. או למח אתה אוכר שאין יש.

חזן מלון שמיש, המוס שממשיך לתפקד ולחטל את מימיו ברעש מעורר השתאות, מנוטרלים הנקיות והמאונת והחשמל בכלל. בסך הכל מלון בן שנה וחצי, ואיזה צרות. שילוב אכסודי קצת של הסוכנות היהודית והאינתיפאדה דשק שם את העסק. שילוב קטלני. הסוכנות לא עמדה בתחזיבינותיה הכספיות, הריבית צמחה, האינתיפאדה הרוחקה אנשים מהחוף בעל הוזמרות אלה-החואי. במספרים חרבות של 14 מיליון שקל. בחוקים כונס נכסים זמני. במציאות: מלון סגור, שעושה את עצמו פתוח למשך יומיים.

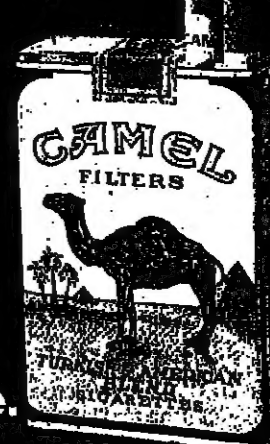
ביום רביעי שעבר, חזל המועד מוכות, החליטה קבוצת משפחות משכונת רמות שכירושלים, חובשי כיפות סרוגות, אידיאליסטים כמובן הפוליטי הישראלי, להגיע למלון ללילה אחד באקס המגנתי נגד מגירות הרימו סלפון למלון ואמר - "באים", ובאו. המלון עשה ויל חל עם האורחים, ענה מור אוכל, איחור את חצריים, בנה מוכה, העיקר שהמגנבה תהיה מושלמת. כשהגענו חנניה היתה מלאה. ממש תרומה.

כמעט הואי. ביחור אם עוצמים את העיניים בדרך. אם לא רואים את האבא, את שייני הצמינים השרופים, את מחנות הפליטים, את פקק המכוניות הערביות הממתנות לביקורת. צריך גם לסתום אתניים לא לשמוע את קול המגינה של כדור חי, או כדור פלסטיק, או פצצת גז, או מכת אלה. ולא לקרוא עיתונים: כמה נהרגו חיוסם שניים, שלושה כמה נמצעו מי יודע. חבל ארץ קשה. במלון קטיף אומרים

סליט ס' ז'אלי

CAMEL

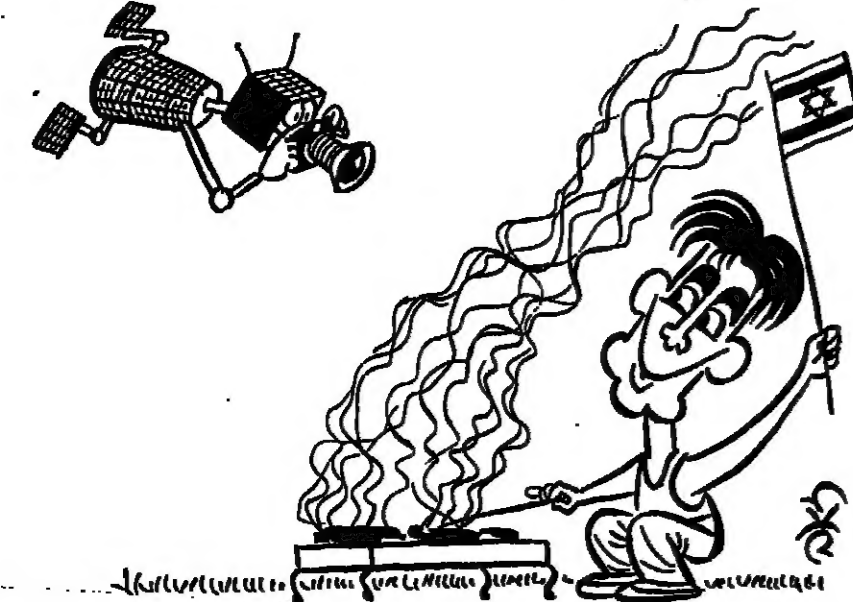
Discover the taste of adventure.

אמריקני - משרד הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

יהונתן גפן

אופק אחד

(מעין סיכום, באמצעות לוויין)

בנושיו, גם לא ראה מבוכה מימיה. אבל יעקב שמואל שלטו נשר כרבע הגמר, ומי גמר עליזו - האיטלקי. מתי הם כבר יעזבו אותנו, הדומאים האלה. רבותי היסטוריה חזרה, ואופק אחד מצלם אותה.

צלם אותנו, אופק יקר, יושבים בסוכות שלומך, ומתאדם חוטפים את היורה ישר במגים. האם גם הנשם נשם גנבים פוליו לך חרע. אנתנו עיישים, אופק, רצים כל הקיץ, ועכשיו הפסטיבולים האלה בחיפה ובקלקיליה ובשכם - להקת האבנים המתנגלות בשנוצות שלא נגמר. רצים כל הקיץ, לך חרע לאן, וכשמגיע המסוף הוא מוצא אותנו בדרך-כלל על השנים, ארישים לגמרי, קלות צעים שלא מצעים בין קיווייה לקיווייה מבשרים לנו בודי שהסטרנו גם בכוררת על טאבה. הליכוד מאשים את המערך, המערך טוען: עדיף גלסון בלי טאבה מאשר טאבה בלי גלסון, וגם גלסון כבר איננו, בגלל הליכוד או המערך, ולא נותר לך אלא לשבת בטובה ולשמע את קיווייה ולראות בעמוד הראשון של עתון הנח את הלשון של שרת הבריאות משובבת החוצה, בטובה ציצילנית, מפקלת את הדיסון ועוד אומרת שזה לא מניפה, רק הליכוד יכול.

אם זה לא מניפה, למה את לוקחת את זה אם תקחי כל מה שמציעים לך, את עוד תגמרי כמו כן גלסון, וזהו תהיה בריאה, שרת הבריאות, גם כשאנחנו תודו חולים, ואני מקווה שהלוויין טורח לצלם גם את זה, את הלשון של אלמולינו, שישאר משהו למזכרת, למניפות הבאות, לדורות הנבוכים הבאים.

איתו עם אנתנו, אין לנו גבול. עם קטן וערממני, ועליו לא עוברים. אהם יכולים להניח לנו מליין סעם שוק בסדר לשלוח מים מהברז, אבל לא תיראו אותנו מתקשים לברכים. לא אחרי שראינו את הלשון של אלמולינו. לא, אנתנו לא אכילים את זה, ולא שוחים ובמה פעמים אחרים שזיהה שלום, ושלא יהיה מיתון, ושהאויביתאריה נגמרת מי מאמץ לבמו אפילו אהם כבר לא. ואין לך ברירה אלא לבחור לקיווייה. ולמרות זאת רואה עם שלם, ממש חיסונים, סהרורי לגמרי, עם סיאול בעצבים, ואופק אחד. תראו לי עוד עם אחי כזה, ככל העולם כזה וקני ושותף, כח מלא במגים, עם שלם שיושב עם בקבוקים מינרליים ומחכה לחיסון או לבחירות, מה שיבוא קודם. וברוך כלל פנינו נמולות, אבל מעם באיח תשעים רשע, כשאופק בא לצלם אותנו, אנתנו מוקפים ומחויבים. רק שנוהה בריאקט.

מבטאים 17

אחי שהיננו עם אחד, ארץ אתה רצבא אחד, עכשיו יש לנו גם לוויין - אופק אחד. אנתנו לא לבד. עדיין לא ברור אם הלוויין הזה הוא תעלול בחירות או התעללות בבוחרים, לוויין תצפית או לוויין ריגול, אבל הוא כבר שם, מצלם אותנו. אופק אחד רואה אותנו כל הזמן. לפי התוכנית, הלוויינים הללו יכולים לצלם כל עצם על פני האדמה, בגודל של כדור סנים.

ואם יודעים מה זה אומר, זה אומר שהוא יכול לצלם לכם את הבריצים או אל המסיק, אל המסיקו לחיד. למצלמה והמרת.

ואני מאוד מקוה שמלבד הלוויין יש גם איהו אנתוהלנו שרואה אותנו ורושם את הערותיו. משהו פורעני אנתנו חופעת, ואין עוד עם כזה. תאמינו לי עם מקוה אנתנו. עם משהו משהו. משהו משהו שזה, אפילו. אין עוד עם כזה, ובכרחה גם לא יהיה. ואי לא המיד יודע אם אני צריך להיות גאה או להיחייש, לצחק או לבכות, להישאר או ללכת. אנתנו מתביישים וגאים, חילונים ודתיים, לא שמים מצות אבל מקפידים על הפולקלור, ואם ישוה יסו כיום כיסור, אפילו באמבולנס, הוא יתמוך בעם על הראש, כאילו לא מספיק לנו האבנים שמה היסטוריה היא מעגל סגור, ואם משהו חושב לו, אנתנו בחולס קרובים לתקופת האבן, אחרי חלשת האבוס וגילוי הראש, בקרוב נהיה קופים. יסער אנתנו בכלובים בנן צידלם קלוד בת"א, וכל העולם יבוא לראות איך אנתנו עושים על האש העולם.

הלוויין מצלם. בלמת שאיננו מבין את כל מבדעי הנפש האלה. עכשיו מנשני המנגל לפנות את המסע לתמורת עיניים והיילת הראש עיריית תל-אביב. מראים לנו תמונה על השם. זה אנתנו במסבחה, המנגל על הראש. אנתנו בנן קלוד יסעו בעיני מי אף מהמטל והנצץ לא אום בכיר רינגוק, משהו שהמטל של אום לא יספיק אותנו. ובקלוד וריח הסיגנון - זה אנתנו, וזהויהם בלי מסיכות. אנתנו לא עם קנסי, אנתנו עם מנגי. נדבקים וצועקים. אז תנו להם לסגן בנן קלוד, אום הם רוצים - תנו להם גם את אום רינגוק. ואם בלי יש להם שם, צריך רק להביא סיהים ומלטים ומזהב טאבא מאל.

עם משהו אנתנו. עם משהו משהו. וטוב לרדת שישנה ראה אנתנו מרחוק, צופה, מרגל ומצלם. טוב יש לנו את הלוויין הזה, אופק אחד, שהליכוד שלת המערך תודו אותנו, כמו שהוא תודו אותנו מהבין ללבנו, באמת תודת רבה, וצחק המחור. והביו של קח אנטם קבל אנתנו בודעת מוחות.

מה שקורב על העם הזה (עם משהו) בשבוע אחר, לא עוד על עמים אחרים באלף שנה. קוד לרדגמה את השוע של מכות ורך אנט, אני גם לא מכיר שום דת אחר. הכוזה על מאמיניה לבאת מהבית לשבוע, וקאנטר ומני שכות. לשהות שבוע בטובה, שברוך כלל בראית כמו מלחה עם שפורים, לחטוף לילך קלוד ולראות את המושקס העלילמפים בין האחרון. בנן קלוד, תובא בחד הסוכה יש שלוחיה שכתב ממן. ובמה לשעת המגים, והשלוחיה נסים קיווייה כל משהו.

וכעשים קיווייה הולך לישון, אנתנו רצים מהר. מוקפת הקרוב, משיגים חיסון נגר. פוליו. מהשקיעה, כי לא לכל אחד נותנים. וחתיכת עם אנתנו, המבוכים מנגבים משפחותיהם את טימות. וישעיליו הקשות, רוצים כמו משעבדים למסטיחואל. ויש או למסטיחואל עכו, למרחה או לתמיניארת, או לעירייה וישלים, מתמללים תרבות ופולקלור, רצים

יזונו משוטטים י שלום ושבעות טובות לכל העוסקים
השכונות והעמק, וקוראים להם לשמור את מלכות ישראל
הדידת עם העם העובדי העצמאי בארצו. מדינת ישראל
מוכנה לתמוך כלקה במאמץ משותף לקליטת העתודות
החיוניות כולו.

משרד מגילת התעודות

"אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף מעולה וזווה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף לקידמת חבורה התיכון כולו."

השולח את משרתו ימנעו על שעת בישורא, וזאת תחת
ליקטומה בטובת כל משרת ישראל
אשר יעבדו, ומצד אנו נכלי להשאר שלום
אחור ויום. על הסכמי שלום עם ימים נוספים באיור,
עם השלום עם מצרים על חוקי עמנו.
בארץ ישראל חיים נשגב עם חתני
שיר-הללסטי, ולשנים בליות חיסוריות וטובות
החצר. הגרירה היא תוכנית: א משרת חולקת בין שני
עמים א משרת נמצאת במסלול
החולקת המרחב בין ישראל לסלסטינים היא עכשיו
דוקו חסר מרחב ותרבותי. על אשר לא נמשכת את
תחת התחזקת עמיתים, במישור וכותל לא היה שלום.
א תחזקת עמיתים, בשלבים, חזקת התקוממות על שם
האבן על חירותות וכויתותיו, ואפשר לכא במזל. כל
המזל מדתת חורפו מ משרתינו עם משרתינו
על-סלסטיים.
בין התקוממות שלום, המלחמה תחת חתני בלתי-
נחת. כל מלחמה באזור היא שעה פרסומ
והחזקת.

[illegible]

והוא נשאל: "אם כן, למה לא יצאו כל ישראלים לסיור ולקבלת חינוך? הרי זה יעלה להם הרבה פחות מאשר ללמוד במוסדות חינוך חיצוניים, ויבטיחו להם את חירותם ואת חובותיהם. ויבטיחו להם את חירותם ואת חובותיהם. ויבטיחו להם את חירותם ואת חובותיהם."

החיל הוא מחצבות המעלים בעלם וזהו העירוב
 יקריב לבנינו של ישראל
 חיל הוא בעל חם כול, ואין לשנת במלחמה
 שלמות הוזה שיהיה מלחמתו
 אל מול האומות והעוהות והחוקיות והמפגש
 ויחברו הישראלים, מוטל על החיל חובה מיוחדת
 קודם ותר מתמיד על מוסר החימה ועל פילות לפי
 תפקידו
 המקדיש השומר שמוטל עליו, חז"ל בשטחים
 זמנים בסכנה את איכותו וערכו
 על חז"ל לטקס את כוח החימה שלו, שנוגש קשות

לתוכנית המדינית

במלחמת לבנון ובמהלך ההתקוממות בשטחים. כוח־ההתנגדות של חז"ל לא ישוב אליו בפעולות מזדמנות ועקרות, אלא בפיתוח שיטות של טכנולוגיות מתקדמות ואמצעי־לחימה ייחודיים, בגיבוי מקורי ועדכני של תורת־לחימה ובטיטור רמתו האישי של הלוחם.

■ כדי לזנוע את תהליך חלום ולשפר את סיכויי התקוממות, מוכנה ישראל להשקיע ביינים, ובכללם גם על אוטומטיה-פלסטיים בשטחים. רעיון האוטומטיה הוא מוביל להיצאות רק אם תודיע ישראל בהצדעה על כוונתה לצאת משטחים בתום תקופת הביניים ועם תחילת הסכם-שלום, והפלסטינים מצידם יודיעו על הכרה מלאה בישראל.

[illegible]

רמי

התנועה לזכויות האזרח ולשלום
 ושירותי חסות, 28, ת"א 63291. טל': 03-5184718, 03-5184719

שולמית אלוני
משפטיות, יורד תחת רצ תשי"ח
התנועה, חברת בוועדת חקירה
ומשפט, חינוך בביקורת השכל
הקמה את המועצה הישראלית
לרצונות, יומה את הקמת החברה
המיוחדת לחקור יסוד תעמולה
תושבת כפר שחרור

יוסי שריד
עיתונאי ומורה. חבר ועדה וועד
הביטחון של הכנסת וועדת המבחן
הבטורף לרצ ב-1984. לאחר ששי
ממלכת חשבויה עם הקמת ממשלת
החדות האומית. יליד העוט
חושב תל-אורי

רן כהן
 חקלאי וככלכל, אלוךרמשה מלך
 איס. ממייסדי שלי. חקן וחי
 העבדה והרעוזה וחסות בקת
 תמדינה של הכנסות ולס עיראק. ח
 בקיבוץ גן שמואל. עיר שיה ח
 במשטרת-חיות.

דדי צוקר
ממקימי שלום עכשיו. חבר תיא
חכספים של חכנסת תוקר וסמ
בתום חרינק וחיסטורקט וסמ
יורשלים.

מרכזי ורשובסקי
משפחן. במקומי תועת שיני והחן
לחם ביד 1987. מטרות מרדן העליון

והקמת תנועת הציונים. חברי הנהלה
רוקה חוק ומשפט של התנועה והנהלה
חברים. חבר מערכת עיתון תל אביב.

נציב אזורי קהילה
קולא, בן 39, תושב הכפר החדש
במשמאל. חברי "חוג החלוצים"
החסידיים: חצור, בן 44, ש
פעיל שלי, חבר במועד ארבע
הכפרים הערביים.

רחל אלתרמן
מרפסור חבר בטכנון. ראש הסתל
לתכנון ערים במקולטו לארכיטקטור
ומשכנתאית מומחית בתחום תחנת
ורחבת בת 42 ממוסמטת רב תועת

והבחר מעולם בשלום עמנו.

בני טמקין
דייר למדע חקדושה, מרצה כלכלה
ספרות, חקלאות וחינוך חקלאי

מדינת ישראל
במסגרת תלמידי ב' 43
מקסימו, תושב מבשרת צען.
מועצת רב.

מנהל חשבונות מומלץ שש רחוב, תל אביב 44. וליד מרדכי, תושב אשקלון, 29 את מכללת העברית ב-1984, עם תחילת ממשלת האחדות, והצטרף לרשימה.

ליסע בלום
משפטיק, פאליט בושא וכוונת וויסן
וועמער וואישט, בת 33, לערנ אהרן
וועבט, תל אביב, צייט ר' בור
חפער חיינו ורקונדיר העקט

הפסוק מעמוד 15
 וְעַתָּה הִנֵּה אֲנִי הַיְיָ חַיִּיבִי, וְהַקֵּבֶל שְׁלוּחִי. לֹא לְחַשׁוֹב
 לִי עַל בִּקְשָׁתִי מִן הָרַע מִבְּחֻשְׁבֵּנוֹ עֲמוּקָה עַל יִצְחָק
 מִבְּחֵט שִׁנְתָּנָהוּ בְּכִיחוֹ לְאֹדוּרֵיהִם הַמִּגְבִּינִים
 וְיוֹשִׁיעִים עֲגִיבִים וְתַחֲזִיר עָץ. הִתִּי לִירוּלֹת כְּסֻטֹּת
 שְׁמֹלֹת נֹצֶטֶת מִמְּוֹדוֹת עַל גִּוּרֵל הַשֹּׁמֵר "שְׁלִי חֶסֶד
 אֶרֶץ" לִי. מִדְרִישׁ לֹא פִשּׁוֹט לְמִדּוֹר תַּפּוֹת. מִשֵּׁב רוּחַ מֵרִים
 לֹא שְׁמֹלֵת אֶרֶץ. הָאֵם כֶּה מִקְסָמָה וְנִזְמִיחַ יֵד עַל
 הַבַּיִת הַבָּח, שְׂמֵא תַחֲזֹר הִירוּחַ הָרַעָה וְתַחֲסִיל חֶסֶד
 וְנִצָּחַת הַבַּיִת.

לחיי מקרינים סרט וידאו, בטלוויזיה קטנה שאת ורם החשמל שלה לזו ליונימים מסוכנת המציל, קבוצת המזוהים, הכוללת שבעים איש (11 משפחות) מתארגנת בחדרים. הוגו ויחשמי שרן ב'קרוי' מוקף עתה בני משפחה,

[illegible]

עונה נשוא. אפילו על הספה התכולה של הלווי, נצטננות מוסים, בשלחות ירידו כמו בדיסה הרעת נצטננות את גוף המתכת של הריבית.

מה מחליטים הם מחליטים להישאר. חמישים קל. משמציאת.

חילי מילואים, צהוב שיער, יושב על גג חלובי
הנה נכרתים, וברוכה האם. 16 של הכחור הצנום.
ילי מילואים אחד שרוע בפוחה מרודלת בכניסה
מל ששנחנו פה, גידור, ויבטנו בקו ישר לפנים
והאם רק חוף, אם אכל חילי מילואים-ראים גם
הואנים נכנסים והחברים, בדורי הלחשים.

המים לא זורמים טוב בשיטותים, מודיע
המלך למקור הקבלה איזה חדר בבקשה האורח
השיטותים יורדות עונה בשקט ובאבק עם שולי בגד הים
השיטותים רמים לישבן רוטט ובלתי יציב. לא
יש מלפס הקבלה ביצב לוח ועליו שער המבטעות

"כשנשאנו שהאלון בקשיים"

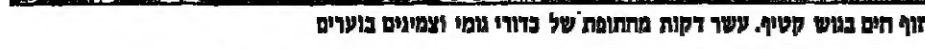
קבוצה גדולה כדי לחזק את ידי
שאין חשש אבל אפשר לבוא
אותו בשכונה, בבתי-כנסת ובין

הוא להחיש יותר את מצבו העגום של מלון,
הוא חול שלם מתעורר. השער, אגב, עמד באותו
מקום. 1.6449. מישור שם שבו, כנראה, לשנות.
יש לו חלונות, מורעו, כמבנה, מורעו: יגובו הרבי
מסלול המלמדים מפי רבי דוד רמלא בן עמי.
הוא, תאריך, שער, גבי רמל, חלונות, שער.

שאל ממלון כול תל-אביב: מבטי גם הוא תמך
עית יגיוני חרבי מברסלב. אדם נעים, חיון
נפשי לצוות, מנהל אהוד. בצוהריים, אגב, גיעו
הדין מוסי גבון וכונס הנכסים חומני עזר
לדק, כשחולל ואה הוא המנהל. במשרד שלמטה,
הי כחמישי יגיוני חרבי מברסלב.

התשובות לעוררין, וידון עימנו על פיסתיו, על
נחתו, על פעילות המלון.
בעולם התחתון הזה נורץ גדולו של המלון ואף
לא עם אז ליבו להתרחשויות היות אסון אלה.

1950

ככל בבוז, גבי עדיין מגלה, מתרשם על המחזיר
המקטור ששביל צמת לילה קטן נעמיתן מלא 1862
שכיל לארם לאו.
גבי, "אני מבטח דן", להבדיל מבטח קטין, לא
רצח קטנות מרשימה בחזרה. על הרבר על 7 מיליון
מיליון. *מיליון מיליון מיליון מיליון מיליון מיליון*
מיליון מיליון מיליון מיליון מיליון מיליון מיליון

[illegible]

אפשר להשתגע מבגלות של השיפור הזה.

השאלה לבנות את המלון, מספר גבי מנהל, אמורים היו להגיע כספי ציבור של חסידי החסידיים.

המסכנת, הבנק היה לא יגיע עד היום.

אשר לפרויקט, הוא יגיע עד היום.

מען העלן, שטענען שבת המזון בעיקר, און
צו גורד מלמלענען שבת בעיקר העלן און
קעלן דו וועט אל ספעס, לויט כתיב שבת קעלן
כל אותם ספעס תבטחם שטענען שבת קעלן וועמען
תבטחם תבטחם שטענען, כאטש וועט נאר, ווערן
תבטחם אל גורא באפעס, העלן לעלן לעלן, און
העלן העלן, 'אויס ווען בעל', קעלן חשמן

ידרו שאנחנו מוכנים לארגן
שאלנו מה התנאים וענו לנו
הנהלת 'המבד' דחה את המבד 'הילמל'

הגלות עלידי חורמה כספים לפעילות שוטפת, והה
הראשון שיקים מתיישבים למנוח כונס כספים. כונס
הכספים היה אמור לקחת לידיו לא ניהול הגלות, אלא
שצד זה של הבנק לא אישור שיתוף שאר הגושים
בחקיקה על דרך הגילוי בתיישבם, הצדקה והורס
הכלל בדרך תועמלת ענינו זה אצטב על דברי הורס.

לדבריו, "ההתארגנות הזו היא חלק מההתארגנות הכללית של העם היהודי, והיא תהיה חלק מההתארגנות הכללית של העם היהודי".

אם נפתח בלב מסע או נפוע בלב מסע, זה מה
אין בזה הבית, אני, לשל, עולה לזה הבית כל יום
שמי.
אם הלחץ אכן באו או בקבוצה היו מונעים בזה
הבית מה שהיה מונעם בזה
המסע. אכן מונעם בזה מהמסע של

ונתן כמכשד הרקח
 ויבן אתו: אמר הילולא מיטווח ויהי נעצוהו כח
 לשוק השוקני יידידי את הכב האומי השירי מרחה
 למדעוהו המלסוהו של המלה
 (המשק בעמוד רמבא)

19. unapeli

אצלנו במימין תרגישים בשמייים.

במקום בריכות מינרליות 32°
ברכת שחיה, סאונה, מסד
ומסעדה מול הכנרת.

**"אם היה קורה לך
אשה בדרך למש
קטין היין
מטפלים בזה
לכולנו יש
אקדחים בצב
של סכנת חיים
אשחאשים
באקדח. כשבי
זה הוא קיטי"**

מילואימנים עם בלבו
(ממין)

נפרד לנשים ולגברים. בבדיחה בסאונה ובקווי יש
שעות נסדרות. הלך מעלה"
יש גם חצאות בגרסאות, אבל שעות קור, קוסם,
סוירים באזור, סוסים וסרטי וידאו 24 שעות ביממה.
חצרים אגב, חרטים על סרטי וידאו. "קצין וגנרלמן"
הולך לא רע אצלם.
הלך לא רע. אולי יילך לא רע. עכשיו משחקים

**האנזה גבי גלז: "המלון נכבד בעשרות אחוזי חכומה.
קבלנים לא קיבלו את כספם. אני מניח בהיגיון בריא שהיום
לא היו מתחילים בכרייטס כזה. העובדה שהוא קיים היא זו
שגורמת למאמץ הארדי להחזיק אותו חי"**

בכאילו הכל בסדר. משחק ליוניים. אוחזת צהיית. יש
רגים, יש עוף, יש ציפס, יש סלט בלתי מוזהב, ריח
טוב. מכין אחד השולחנות יושבים שבעה נערים,
שמישהו מהשולחן המשותף למען הברות צעירה או
מחוסר מקום. חלוק. שלושה בני שטובעשורה נחנים מהציפס.
שכר עשרה (שלושה בני שטובעשורה נחנים מהציפס).
ט, מה אדם אומרים על מצב המלון?
"יופה".
"יופה".
"נראי".
"האנזה גבי גלז".
"אנשים מפתים להגיע בגלל האנזה גבי גלז".
"האנזה גבי גלז".
"אולי אשאר להרים יחידים באמריקה".
"אוי, מה אתה מוכר, מה זה בית-כנסת צריך
שנשים יבואו".
"אנחנו בכלל לא מפתים לנסוע לכאן".
"הא, הוא נסע עם אבן ברוך".
"אל תשק. שקץ את".
"זה ביק מה יש, יש סוסים, ביק לא גורמלי."

(המשך מרעמוד הקודם)
וצרות, כמו שאומרים, באות בצורות. הגיעה
האינטימארה חשבו "אכן מה אכן שם, חשבו לא נכון.
"המלון נכבד בעשרות אחוזי חכומה", אומר מנהל
המלון, "אני מניח בהיגיון בריא שהיום לא היו
מתחילים בכרייטס כזה. העובדה שהוא קיים היא זו
שגורמת למאמץ הארדי להחזיק אותו חי."

הים סוער. על החוף ברדור אכזרם,
אשור וששת ילדיו, גם הם במפגנים.
"לחור" היה בית מלון באמריקה, ואני
מכין היטב כעסק הזה. לדעת לא היה
שה מורמלה מושכת. היו מחירים גבוהים אבל לא
חמורה מתאימה. לי יש משפחה גדולה. עבור יום אחד
במלון הייתי צריך לשלם מעל חמש מאות שקל. כמחיר
כזה הייתי צופה שיהיו מכשירי טלוויזיה בחדרים,
למשל. כל מלון צריך לדעת שיש לספק חמורה
למחיר. מה זה לא קרה גם הניחיל לדעתי לא היה די
טוב. והורים שלי היו מקבלים את האורחים ואומרים
להם "ברוך הבא, ופת נכנסת וזה".
או מה הביא אתכם להשגת החזרות?
"החבר'ה".

ומה הביא אתכם לפני כן?
"גם כן החבר'ה".
חנינו מתחפר בחול. קט, נופל, קט, נופל. מעילות
חינוכית מזהב. על ריצפת סוכת המציל של רוד שלום,
מפרפר לוקס קטן שבלע גיליון וזנב, רוד שולח כף
רגל שזופה וחופר את הלוקס שמנסה בכל כוחותיו
להימנע ממעבר בלתי רצוי לעולם הבא. "אל תסוכלי
על הפלמטיקים השחורים", מציע רוד המציל, "זה
צמרנית הביאה לפה את הטיפות של הצפון. בדרך-כלל
גני נקי". אבל הפלמטיקים השחורים צפים בגיחוחות
על הים הנקי. "בשנת האחרונה אין הרבה אנשים",
נאנת רוד. וסקר טביעה "תראי אני קרא לזה מקרי
הצאה. יש הברל גדול. בואי נגיד שהי כמה מקרים
של עורה למתרחץ. כמה המישים מקרי הצאה".
וערבים מציעים לכאן
"ברוך-כלל לא באים. אבל אם מישור בא אי
אפשר להגיד לו תצא החוצה זה לא שלך. רק אני
מסתכל עליי יותר. הם יורעים שזה שלנו ושם זה

שלום. כמעט לא באים".
לרדה מאשקלון, המציל השני, לא קל על החוף
הזה. "אין חתיכות, אין בורות, אין אקש". לא קל.
רדה מתעצבצב לביקני. אבל אין ביקני.
האינטימארה, בלי כוונה, התעורר לחוף את הצניעות.
הגוף הצניע נחבץ למימת בר אחת שלמות ושום כטן
יהודית לא נראתה יותר מפרוכסת בשטח. "כרגע
שחנתילה האינטימארה וחבנו שתיירים לא יגיעו
לאזור", אומר גבי מנהל המלון, "הקלטנו לעשות
תפנית ולמנות לסוג אחד של אורחים, אל השוק חתה.
הציבור הזה מזהה עם האחר מסיבות לאומיות ומצד
שני לא משהו לנסוע בכבישים הללו. הקמנו מחלקת
שיווק, שלושה אנשים יצאו למכור את המלון בכל
רחבי הארץ. מקדנו כל בית-כנסת, מוצעו חתה,
בית-כנסת דתי ומשלגת המפלי".
"זה חוכית את עצמו. וזה כאן כינסו רבנים ארצי,
וכנסו ריינים ארצי. האוכל הפך כשר למחירי. והיינים,
למשל, ביקשו להם רק מתאפיי אגל בירושלים, או
נסעו במיוחד לשם ומינו להם לחם. עוף. קנינו רק
בטף ירושלים, וכשר הם רצו, אני לא זוכר בדיוק, יש
מקום בשרדות שהורגים את האורח בצורה מיותרת, כל
יום בערב בשעה חמש אינגו שיעור תורני, יש חוף

מלון ים תל אביב

הענק להוריד
שאיין יקרה
ממנה
חיים
לפינים
יורה

המסע - המסע
המסע - המסע
המסע - המסע
המסע - המסע

הענק להוריד

שאיין יקרה ממנה

חיים לפינים יורה

ללא מאמץ אתה יכול להקל על הוריד את חיי היומיום, לשפר את איכות חייך, לגרום להם להרגיש טובה יותר, בטוחה יותר.

הפקד את הטיפול ביקירך בידי משפחה מסורה ואוהבת, בעלת לב חם ואוזן קשבת,

המשפחה "אדם לשרות אדם"

אלפי מבוגרים שהצטרפו למשפחת "אדם לשרות אדם", נהנים משרותים רבים וחיוניים, שרותים שלא ניתן לקבלם במסגרת אחרת.

- ★ אנו מציעים במחיר סביר ובתנאים לאפשרויות:
- ★ מטפלת למזרח אשית-וטימול בבית משעה ועד 24 שעות ביממה, כולל עזרה בקנייה, ליווי, טיפול ושרותים הביתיים נוספים.
- ★ עזרה בניהול משק הבית וחיזוקו, כולל בישול ואירוח.
- ★ שירותי שמירת קשר והשגחה.
- ★ פעילויות חברתיות ורווחה לגיל הזהב.
- ★ לשכת יעוץ לזכויות ושרותים לגיל הזהב.
- ★ מוקד חירום סיעודי 24 שעות.
- ★ טיפול בבית באמצעות מטפלות פיליפיניות, בעלויות נמוכות במיוחד - לזכאים בלבד.

אנוש - אדם לשרות אדם בע"מ

המשפחה השנה של

מחוז ת"א וגוש דן - רח' ירמיהו 7 ת"א - 03-8464815, 03-5461727/8
ירושלים - בן יהודה 34 (מגדל העיר) 02-246989, 02-246989, 02-246989
חיפה - ז'בוטינסקי 13, חיפה 04-333830, 04-333828, 04-333828
הרצליה - הרצליה 09-52523, 09-52523

82. למסוע במדבר יהודה

המסע - המסע
המסע - המסע
המסע - המסע
המסע - המסע

החזקת השלכ, עד כמה שניתן, את המסע במדבר ולצמצם מיפגעים שאינם ניתנים לתיקון.

המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

מאת נילי מרדלודי
צילומים שי גיונות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

על גבול המדבר של השלטון הרומי בארץ ישראל, לפני 1800 שנה.

בקעת צבאים
החורשים ומשפחות למי תנוחת השלטון לכיוון תצפית הר צבאים. מטפשי יור דים לרד עפר נווה במוחד ונוסעים עד שמגיעים לבקעת צבאים ומתגלה אתר המסוע.

אל מוצא הר צבאים
מחנים את הרכב במגרש החניה ועולים בשביל שאמנם קטנות צריכות לסמן

טיול ברנל למיטובי לבת

לבת גבול לארץ ישראל, לפני 1800 שנה. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

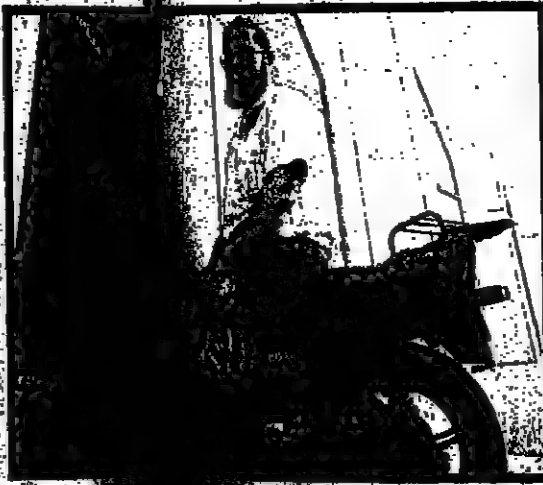
המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח. המסע במדבר הוא מסע של חשיפה ופיתוח.

דק אני פנוע שלי

אופנועים: בחלקם לא עוד אמצעי תחבורה. אופנועים: ראש אחר, יחס שונה לחברה ואופנועים יהיו סגנון חיים ודרכי חשיבה. היום יחד מחמד האופנועים הם אופנו. היום יחד נהגים – גם משקעים בה הון חסוכות בציר ואבזרים גלויים. כבר מזמן הם לא רק צעדים אופנועים האהבה הדי גלגלית לעבודה ולחיים.

מאת אביבה רוזנברג: צביקה ישראל

ישראל בן-יעמי (משמאל), זאב
דקל (ימין) וליאת לוטון
(למטה). צילם יוסי אלזון. על
דקל ממש אופנועים בחולות
(בצילום הגדול). לא רק
כליתחבורה, לא רק ספורט,
לא רק אומנות. בוחלט תופעת.
אולי דו־יהיים.

[illegible]

في

המשך מהעמוד הקודם

היום, יותר מחמיר, האופנועים הם יוצרי אופנה. מטרות, צבעות, מעוררת, כלים מרהיבים שחלקם כמו גלגלון מעולם הצעצועים, הכולם מוחבים על עצמם את חידושי הטכנולוגיה המתחדשת ביותר. קשה שלא להתאהב בהם מבט ראשון. וכמו כל אופנה שמגיעה אלינו באיחור של כמה שנים אחרי פריחתה במדינות אחרות, גם בארץ נוצרה סביבה תופעת חברתית-כלכלית שלמה. יש האופנועים עצמם ויש "מצרייהם", חליפות, עור, שניים ושלושה חליפות, מעילים וגלימות; כסיות מיוחדות, ארובות וקצרות, קסדות ונעליים, תוצרת-שומות-בד-גב ומגני-יחידה. הכל עולה הרבה כסף ואינו בהישג ידו של האופנוען הישראלי הממוצע. הרוב מיובא מחו"ל, ויש גרופים, נספחים וערשי רוחות קלים. ויש בירוקרטיים. בירוקרטיים קטנים שבוססים כל בוקר לעבודה במכונית רחוקה. או למה שיהיו נחמדים לקומץ אופנועים מטרופים.

והסלגיה ותיקי הישוב עוד זוכרים את הנורטונים (אופנועים בריטיים) שהיו עורכים חראקות ברחוב אלגני בואר בני-יהודה בתל-אביב וצוברים על שפת המדרכה לפני "ויסטן" לבוס גור. בשנות השישים היו בארץ כ-160,000 מכוניות וכ-42,000 כלי רכב דו-גלגליים. בגלל מחירי התחזוקה והבדלים, אופנוע היה אז כלי תחבורה מקובל. אם לא היה כך כסף לאושר, קנית אופנוע. היה לך אופנוע, היה לך מעמד. במהלך השנים התחמכו הגלגלים וכל מועל חלם על מכונית שניה - לאשתו. רוכב אופנוע קיבל דימוי של מסכן שלא יכול להישות לעצמו מכונית.

העסק קיבל תנופה בתחילת ה-80, עם הכלכלה הנבונה והיבוא האיש, או הוסיף בארץ לראשונה האופנועים היפנים. אחרי-כך תפס היבוא האיש ורק ב-84 נפתחה חסוכנות הראשונה ליבוא מטרד של אופנועים מטרצות סוויק. היום אנחנו עדים למחמכה שלישית, עדיין לא חמונית אבל אולי גם זה בדרך. אופנוע כרכ שלישי במשפחה.

עלי-מי נתונים רשמיים שנמסרו מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בעים חיות בכבישי הארץ כ-55,000 דו-גלגליים, בהם 7,000 אופנועים. אופנוע - למי שלא ידע - הוא רכב דו-גלגלי שנעל המנוע שלו עולה על 50 סמ"ק. רישון בוגיה לאופנוע אפשר לקבל מגיל 18.

רם לגרם, נתן מרזיגס ועיתונאי, הוזרז אחי מראש שכל מי שניה ער כח לתאר את התופעה נפל בקלות למלכודת שהנשא טמון לו וצריך את רוכבי האופנועים כמנופת שוליים פיקהוית, חסרת אחיזה, ואת האופנוע ככלי למתאבדים? "זה לא יהיה נכון

מאית צר שלא תסחבל עלי, אופנוע זה דבר ותר. בהחלט אם מוכר בסוויק 750 GSX-R ביולות השמאלי במורה, עליו רוכב זה לנס.

לקטעי ערתי, שיצר כינו לבין הכלי שפה כמו הקשר שער בין הרכב למסר.

לפניי את התופעה בצורה כואבת ולטובת שאני אחב את האופנוע שלי יותר מאשר את האשה. בדיקנו ומצאנו שלנס צורק אבל לא לגמרי.

בקר רוכבי האופנוע בישראל מסתמנות בכיור שתי קבוצות תבולות זו מזו בעיקר בגיל. קבוצה אחת היא זו שלנס לא אוהב מרחקים צעירים שהאופנוע מתקדם אצלם למליון דרכים מררים ורחוקים בתהליך התחבירות. הם מיטע, אבל מיטע מוק. הם עשים את כל העש, ולכן שומעים עליהם יותר, אומר לנס. האופנועים הסולריים יש רכב כזה, סלרים מהצעירים כי אלה, לרעת תותיקים, משניאים את כלל האופנועים על ציבור התגים ועל מקבלי החלטות במשרד התחבורה (ראה מסגרת) ותומכים אותם לתופעת שוליים, מה שנת לא.

הקבוצה השנית, המועת לכרז תרוב, מאמינית על-ידי ציבור מבוגר, שקל, בעלי מקצועות תופשים ובעלי ממון. תרבה ממון. מחירי אופנועים נעים בין 17,000, שבבים ב-34,000 ש"ח ומגיעים פחות או יותר לשמיים, תלוי בציור, דגם, נפת המנוע ותוספות.

"ברכיבה על אופנוע יש הנאה פיזית דומה להתנה שבצניחה או גלישה בים. המון החוצה את הרוח שחולפת על פני. הרצון להתחמק"

קרניים יחר גדולות

יש אלנו את ד"ר ברוך אליצור, המסילולוג הראשי של בית חולים הדסה בתל-אביב מדוע אנשים מסוימים מעדיפים אופנוע על מכונית בכל תנאי, ואיזה מחסל היה הוא מצייר לאופנוען המצוי.

ד"ר אליצור: "יש לי מקבילת מחטב לרוכבים על האופנועים הגדולים, הצבעוניים. תענוס הוכר. במקרים רבים הוכר צבעוני ויפה תרבה יותר מעמקה. הדג הצבאי, הצמרים, לוכים בטבע יש רעמה שיער ארוכות. אצל בני האדם, הנשים קיטרו אותנו. לקחו לנו את כתר מלכת היופי והשאירו לנו את חשריהם. מבחינה ביולוגית האשה היא המין החזק ותנבר המין החלש.

"תפקיד הוכר בטבע, לחבאי ולדות, גמור כשהוא מגיע לגיל שלושים, שאר הוא כשיא המרווה. מאז העבר בעצם לא צריך אותו. מה עושים מתקשים. גם בחבורות מרימטיוויות הוכר מתקשט כדי לתקוף את הטבע, כמו אצל האינדיאנים ובני שבטים אפריקניים, בוצות וצבעי מלחמה.

"החבורה המודרנית לקחה מאיתנו את התנועה וצבעי המלחמה. לא כולם יכולים להצמיח זקנים ורעמות שיער. אז יש אופנוע - דרך אחת למשוך את תשומת ליבה של חוקבה ולשרדה להדגוג איתו. כמו בטבע, יש כאן הערובת של מניעים, חלקם תת-הכרחיים, טעוטים חברתי, מין, וגם תחרות עם הנבר השני. למי יש אופנוע יותר גדול, כמו אצל הצבאים - למי יש קרניים יותר גדולות.

"שיבה נספת להעדרת אופנוע יכולה להיות קשורה למבנה פיזיולוגי, ישנם אנשים שמערכת העצבים אצלם עובדת בעזרים גבוהים במיוחד, וזה יוצר זקוקים ליותר אדרנלין בדם. אנשים כאלה חשים יותר מאחרים מתח וחרדות. הם יודעים שמה שהם עושים נעשים למעמם מסוכן, אבל במשכים לזה. התופעה איתה שלילית אלא אם כן היא מסכנת אנשים אחרים. זהו סוג של הימנעות מביטוי שהאופנוע יכול לתת לה תשובה ומדוק."

לכן איכשהו בשולי העולם הזה, לא שווה לבוכו אגרזי.

ישראל בעיניי היא נציג את כל הדור "הקשיש" בקרב האופנועים הישראליים. בן 38, שיטוס סמוגני חבש כיפה ומטרד וקן. יד"ר "אגודת האופנוען המוכר" אחת מכמה אגודות אופנוענים הקיימות בארץ. ישראל בן בוגה צור, ליר רמאללה. יש לו אשה, ארבעה ילדים, מכונית ואופנוע וחצי סוויק שלם וחצי מהמוצא בשותפות עם גיסו. בעבר עסק בחינוך, אבל עשה תמכה למבקאות. את האופנוע הוא רואה קורס כל בכלי תחבורה יעיל אבל מיר בתחילת השנה מתברר שבהחלט לא רק.

ישראל, בתחלה: "ברכיבה על אופנוע יש הנאה פיזית, משהו שהייתי משהו להנאה שבצניחה או גלישה על גלי הם. הגוף תעצה את הרוח שהחלפת על פניו. הרצון של האדם להינתק. כרי להחמיש ליצור-על-ארבע מה. זה אופנוע, הייתי מייצג לו להאריך את המכונית למחירות של 150 קמ"ש, לפתוח את גגה (אם הוא נפתח, כמורה), ולחצוץ את הגוף להוצאה בוכן והשיטה. זאת בערך תהליכה. אופנוען בשבט הוא מי שישאיר את המכונית - שיש לו - ליד הבית, ויסע על האופנוע. זה מעיד על שאני, בירעיו, מחוץ על חבורה על האפשרות לאסוף טרנסמיסיות, מעיף לסגור את עצמי בתוך הקסדה, לבר. אני אינדיבידואליסטי. יש לי צורך להוריד מן הרווחה את עצמי, הדבר רעיונות מררים אני תובע בשעה תמיכה זה על האופנוע, ברות, מנוח מקשר עם בני אדם. זה במקס יונה השילוב המיוחד תוך בין התנהגות תוסנית למשימה היא שגורם לאופנוע להיות אופנוע. מישור שאל פעם, בקיטורג, מעל רפי ויחיון

מוטו: "ניסיתם לשאול פעם אופנוען מה השעה? משימה בלתי אפשרית, כמובן, שכן קילוף הנ"ל מקסדנו, חליפותיו וכמטותיו ימשך לפחות שעה. ענה לו אופנוען אחר שאחת חסיבות שראו למשל מעיף את האופנוע על פני שחי מכוניותיו, הוא כדיוק ואחר: "איננו רוצים לומר לאף אחר, מה השעה. איננו רוצים לקיים דיאלוג, איננו רוצים לדבר עם איש. אנחנו רוצים להיות לבד."

"כשאני חוקט בציד' הדרך שום נהג על ארבע לא עצור וציע לי עודה. אובנעו, לעומת זאת, לא יחו לי להחייב בשמש."

הצלם שהופיע למפשה עם ישראל כך-עמי הגיע חבוש קסדה וכפפות על ידי. מכס הריר אתר והשניים, לפני כן ציטם זה לה, נתנו לי להבין שאני מותרת. שקטו כשיח אופנוענים. הבניה לורים - אמרה.

מה זה פשיטת מחזורי ישראל: "זה כמו אחות לחמנים בבוקר. לא ראיית את הבחור מימי, אבל אני כמות שיש לנו כסים משותף של איכות אנושית מסוימת. אנחנו קוראים אחר את רעהו. בין רגע נוצר בינינו קליק. כל המריצות נשכרות בגלל העיסוק המשותף באופנוע."

בין אופנוענים, מתברר, לא חשוכה פוליטיקה, לא מעניין מוצא, לא משחקת השכלה או מצב כלכלי (טוב, במעט). חשוק האופנוע, סימפטיה תרדית מסוימת מאוד מושבת אותם זה לזה. חוסר הצורך המוצהר בחברת בני-אנוש נעלם פתאום כשמדובר באופנוענים אחרים.

ישראל: "יש לנו צורך בחברה, אבל כמעט רק בינינו. כשאני חוקט בציד' הדרך שום נהג על ארבע לא יעצור וציע לי עודה. אופנוען, לעומת זאת, לא יתן לי להתייבש בשמש לאופנוע אין גלגל רורווי, רק אופנוען מכיר את העיניים, ויעזור. אופנוענים שנפגשים בדרך עוצרים, שואלים לאן ומעדיפים לנסוע ביחד. זה נותן לנו תחושה של כוח."

ולסבות האהבות המורגות הוא ממור להסיק "אופנוען לא יקח סמים ולא ישנה אלוהות. אי אשך לרכב על אופנוע כשאנה שיכור או מסומם. שניה של חוסר ריכוז - ואחא מרוח על הכביש. לכן עריך לתת לעצמם אופנוע ליר. דרי אם יאסור זאת עליהם, הם לא ילכו במקום זה לנגן בתולי צר. הם ישוב באיזה חושה ויסיקו."

זאב ריקל, עורדיין מתנגית, בן 38, נשוי ואב (המשך בעמוד הבא)

תכנון פרויקט (חוקים)
 לשלם בנות. את התחיל ללמוד בניה על אספן
 שלם בלבד, אבל מאז כעת את הסט לא נסר
 מהספקד 400 העמיתים:דחית:מאונות, הוא
 מאספן, למרות שפויבן היה לרובי
 האפועים, בעיניו, דמיא פרוחי, ולמרות שהבית
 נאמנים מרובים אתר, אחר, כמות,
 רימו בנות, כשרא מופיע בלחששות מאשר
 סמית: וחיזי למעטות: כחן כבל המי המי
 "קולות": את אורה לנעם באיר: חמות, אומר
 "אחר חמם על בעלי האפועות בעיני כל עם
 אשאי, מוסר לה:איר:"

[illegible][illegible][illegible][illegible]

בביתו. זהו שם של מסגד של בעלי אופנועים איטלקיים. זה השאלה איזה אופנוע יש להם זה עומד קצת במינימום שעששית, באופן לגמרי זמני, יש להם אוטובוס. אבל לא לרובם זמן.

במה נעשים כבר התרחבות?
התחלנו אחרי התקנת הארשתות, כשאננו שלי
על לבידועה, וזהו שני-ידי ארשתות שיתור אלה
עצוב - אבל זה לא עזר לה אחריכן היא התרחבה
לא כשנראה באות הלבדועה, כמאין כן אפאקיה.
לפי ארשתות באות לבאן כל שער
התאורטיים זה כמו משולש, כמו איה שבת
אייגום, באים לפה מוקפיה. מוקפיה, למעשה,
ופורק מוקפיה. לראות לבדועה, התאורקת זה
המשפט - מוקפיה לבדועה זה R.

מודעות קטנות

משנה הפנתה את תשומת לבי למדעה שאני מביא כאן. נדמה, הרי
מבדעה הקטנה של כל הזמנים, כמו חמיר, המציאות, ובמיוחד
המציאות הקטנה, עולה על דמיון. אני תסריטאי היה מביא סרט
ומתחיל במדעה קטנה כזו, וזו אמרים לו "חביבי, אל תשתולל, אף
פעל לא אינני שמדעה כזו יכולה להתפרסם".

אבל היא התפרסמה. ב"לאשה" מיום 19.9.88. רדיונו עוד לא מאוחר
לדעתו:

גם זה סיפור אמיתי, גם הוא קרה לתכרים שלי. מובן שלא אסגיר את
שמו, והם חוג באה, היא אשה צעירה ויפה, ויש להם בן קטן. אה, כן, וגם
לפי סקנדינביה חתה חרשה באה לביתה.

עמי (ברד) נזכר שהבטיח להקליט לחבר סרט כחול, ולכן ישב מול

[illegible]

עם כיבה את הדיקטאן, וקם. היא שמעה שהאנקט נמסס לפתע, והיא אָמְרָה, בתחבובים, לאמר "לילה טוב, חורתי לפני ברע שעת. מה זה לא מלתעדרות, אני חייב בא לישון, ממך, חורתי למישהי".
היא לא רצתה לעשות קטליבים, אבל בכל זאת עמדה על כותלה לשם לסל לישון לפני שבעלה יסדר לה מה התגיבה שבמלון, והציגה לשם חורתי וחשש ובתארים.

לא אספר את שם החייל שעשה את זה כי אולי לא תרצה ששמו
יבוא בדפוס, (אמנם) רצא שכולם ידעו על חזיתותם מתוך דליין
מבט על חי.
ותא דר' שנה מאנשי חי"ן, לכן, כדי לחיפש את שוחרות מהם
אולי יסגל לשם שילוח החיילים, מעלה ראוי לכתוב, מה לצורך ויכנס
עשה לו תלילי ערבי דרזא "מ"
הוציא כמעט את העליון, אבל עשה לו את המבט, ונעם תלך עם
אחיו חתן יצחק.

יש משהו בשם שותן הקורא מרדכי שמואלי מאשדוד
לשורפי הארץ: בני בלי יער.

בראש השנה יצא לאור גליון "מנחם" מיוחד לחיילי המילואים. לחיל, קריאת, ידידותו והנעתו שלאלון בו מערכת העיתון מבקשת לדעת: "מה מעיני אתכם, מה אתם רוצים מאיתנו שבניא אליכס?"

אחר השקעונים המהליכים של המהא העשירים הוא מילר איקסים יריבועים סקנים. לכן לחצתי על הכפתור שבראש העט שלי ושלפתי את

מאזם הגיעי לשאלה מספר שבע, שוב לחצתי על הכפתור, והכנסתי את השפצי חזרה פנימה. כמו תמיד בשאלונים עם יריבוים הרוצים לדעת את דעתי, באיחשורו מקום הם מבחינים י את דעתי.

לכן אני לא מצליח אף פעם למלא שאלון כזה עד הסוף. אני לא מוצא את דעתי או את הקרוב להם יריבוים שהם זוננים י

לחל האפשרויות והמובצלות י שאלה מספר שבע.

הדימוי של "במחנה חו"ל" בסיני הוא:

מ. עיתון "מסעם" חמציג תמונת זרודה על ישראל.

מעיתו אמיני שאינו מסתיר את בעיותיו ומשיית של הארץ.

עיתון שרק מנסה להחזיר את הישראלים לארץ.

עיתון מעניין וחיוני.

עיתון מיותר ומשעמם.

עיתון סתם, כמו כל עיתון אחר.

כדי שאוכל לענות על השאלון שהמצאתי, חסרה לי אפשרות שלא
ומיעה בה

ציתון "מסעם" המציג תמונה שחורה על ישראל.

אז ארשטן אלס וואו זיך באפינדעט די שולע

עיתון שנים, כמו כל עיתון אחר.

גורית קירש, תל-אביבית, שלחה מכתב כזה:

"מאירו" (אתה בשם תאבה את זה),
 בארץ שבה יש הוראות פתיחה באש כל־כך ממוזרות, לא חוננית גם את
 עקובים. מתברר שגם להם יש הוראות פתיחה, וזה מה שגיליתי על
 קל מצוי"

יא גזירה והדביקה את הכתוב על קנקל פלסטי חד-פעמי:

נראות פתיחה:

וְלִבּוֹ לַעֲבֹד אֶת אֲדָם׃

וְשֶׁר לְהוֹסִיף: אִם אֵינְךָ בִּסְכֶּנֶת חַיִּים.

בכל אופן, בארץ התוראות שלנו אין די בתוראות אבסורדיות לחילוקים
לאזרחים צמאים, יש גם תוראות למיעוט הרתי. וכן כתוב עוד על
נקל הישראלי.

מניעת חילול שבת

ג' בניסן השנת

1957 בחוריה

ה, בבר לא חשבה. אפשר לקבל כוס מיץ.

מרק תמורת דמעות

שולמית אפפל היא כנאדם שחי לבד. יום אחד החליט בעלה לחזור בתשובה, קיפל את הבגדים והלך. בתה מאיה צילצלה אליו, "אני הבת שלך". "לא מכיר", ענה. בגיל שש עשרה פירסמה שולמית ספר ראשון. ההורים אמרו: "משוררת? זה עונש. צריך להתחתן וללדת". היא אשה יפה, מפוררת. הכתיבה שלה ארוטית. "מלחמת הקיום של המין הנשי בליכך מעייפת", היא אומרת. "הגברים בורקים עלינו, הנשים, כמה זמן יכול הסוס לחיות בלי אוכל". בסוף, אחרי הרבה דיבורים, היא בוכה

מאת בילי מוסקוהדלרמן צילם: בני גלור

ולמית אפפל מתיישבת רוצה להשקיע אחורה. להישקע את הגב, העורף, ידיים רגליים, ולא יכולה אין כוונה אחת מרופדת לנוח עליה. אשה רזה וארוכה, משוררת שסופרת ארבעים שנים, מתגוררת במקום למקום בחיים בלי חפצים או אנשים שמכירים לה את הקוים של הגוף וקולטים אותם בחיבור, ברכות, בסלחנות. ועוד לא ידברנו על האהבה.

המשוררת מחזילה את הבורק עם המניח וחלב במכולה, תור לרופא כי לילד יש כאב גרון, או-כך-תרופות, עיזון, סידורים בבנק, ובאמצע היום המיד מתכה לה, כמו לכולנו: ערימת כביסה נקייה לקפל. מתחת לכביסה של המשוררת יש ערימה קשה ולערימה הזאת יש ריח חריף וגזע רותחת.

שולמית אפפל, כנאדם שחי לבד, מפרנס לבד, עונה לבד על שאלות של שני ילדים, מטלאת את הבקשות, מורקת את השיניים ומחזיק הלאה גם בשביל מחר בבוקר הוא אבא והוא אבא.

היום, אחרי ארבעים שנה, היא מתגוררת ברמת השרון. בית פינתי, כניסה ב' שמה ג', דירת מספר חמש. ועל עיר המדינה שלה היא אומרת: "עיר ארעית. אני רואה את הפלסטיקים ואומרת: 'ע' עכשיו היה יותר קשה, עכשיו היה יותר קל, כן הובנוג'ביליות לא שוררת את האנן, לראות מהולן שבנה שמספיק כביסה זה בריאות. זה מוכיר לי את הכביסה שלי".

והיא אומרת: "תשמע, אני אניד לך את הנכון - לא את האמת. אני אתן לך את הבורק ולא את הערפל, כפי שלא ישאר לך רוק על המשפיים והרכלי ולנסוע הביתה ולעשות את העבודה שלך ויש רק מול אחד - שאני לא יכולה לבגור את המסקנות שלך".

ורוקא התחלה היתה רבת שוליים עם רמזים לכורסאות מרופדות ורבה. הילדה שולמית אפפל גורלה כפרסית וגולה בורארי טאליי בבית ערבי שנמשך בבית הסתובבו רשים של ספר קרוע עם ציור צרפתי משוכח ובהודים נשאר ריח של יריות קדומים. לסבא שלה היתה מאשייה, לאבא שלה היתה מטפרת והרחוב היה שלה. והיתה סופייה, נערה ערבייה יפה תואר, מאראם פאולית העיצה כמורפסת, ירידית היתה שפת הכרית, והיה עץ חאנה, והיה אליהו החבר הכי טוב - ערבי-גוצרי שלימד אותה לסבול פיתה ומת בשמן זית ושעש לאטל, ורחה האוהמה שהסכיבה לה מילים גסות, ומעגל של נשים עם שיער מסולסל מכריח מבריאליאנסין מפצחוח גרעינים בחצר.

"ועכשיו בואי ננציא ביגרטייה", היא מתקפצת בעליות. "אני אוהבת את הגרזי הזה. אז ככה - נסיכה בריטית ילדה אחתי אחרי סיפור אהבה עם ודני. אבל היא לא היתה נסיכה, היא היתה יהודיה שנתקפה בשואה ואני זה חבל, זכר, זכר, קליטס ירד".

והשיעור האחרון בשנות התיכון ניתק חבל הסבר, ותלמידים עזרו מאד. וארי סליב לארץ בורואה - רמת-גן, תור הוזה של רמת-גן אבל לא לור הוזה של תל-אביב. שיערם כלליים והרצאותיהם מעט קשה - חרד, שקט, קרע, לא התחברתי מאד. עוד כמה שנים היתה צריכה שיקחה אותי בשמן חתונה. עוד כמה שנים בבוקר חתונה ותינת מתחתיה אדום כחול. עוד כמה שנים בבוקר חתונה ותינת מתחתיה אדום כחול.

השולמית אפפל וילדיה. היא ודני, בנו, יוני ומיסיון. לא ודני, שהיה ילד בעל הסוס "שקט" אבא בנחמה

שורות אינטימיות "צדני דבר מה, חיינו לבד וישנו לוח" אוכל לא אפפו רגלי אחת לאחת והעבירונו מהמקום בו נרדמנו באקראי, למיטה, שוב הצמדתי את המצבה לשימשה ורעדתי, בכל הבית הצטופפו חלקי גוף אחד -

משוררת שנסעת לעיריית פתוח כדי לדבר עם נשים שלא גמרו שמונה שנות לימוד. והא תרשות שקבתה ברחוב הראשי, סוג עקבים, גזע, ואחרי שחן צוחקות כסיניים מרובות. היא מתחילה לאט לאט, לפרט לתן שירים. הגפס שלה סוציאליזם הם את האמנות חשוב לה להעביר. באוהו לגלגל היתר. מענק ציודי לשנה - חורף ראש הממשלה - שקיבלה ברצל, חשתי לה כוחות של שבע שנים קשות. חמיר. ותינו בן קטן אבל אין טעם

לפני כמה ימים צילצלה מאיה בת שש. עשרה לאבא שלה. שלא ידעה אינו שנים. "מי הוא? הוא שאל בשלמון. "הבת שלך", ענתה. "לא מכיר ולא רוצה לשמוע". ככה בשרד הוא אמר וחזרתי את השמוררת. היום מצלם שמנליק את סרטי תעמולת הבחירות של "ש"ם הבמאי - אורי ודני.

ניב לא מכיר את אבא שלה. לא ראה אותו, לא שמע את צליל קולו. היא מגדלת שני ילדים לבד, וברקע מתנגנות המנגינות המצחצחות של רמת השרון אמא-איריס, אמא-בי, אמא, אקט, אמא-צדיר מורה מורח לפסנתר, אמא-צדיר מחשב, בבית ברמת השרון אין חדר ארוזים מה שאנשים קוראים סלון. למשוררת יש חדר משלה, בדיוק כפי שמבליצת הסופרת ויג'יניה וולק, וחדר למאיה וחדר לגבי. "תראי, הנה הסלון", היא אומרת ומגלישת יד לתוך החולצה מחטיון של הצוואר אבל כל חומן ישנם יתחילים בבטן שמא וברואו חדרים ויג'ור, אישית מספרו. כל חומן יורה בת ארבעים מטרות, ודיווח

אם מפתחים ונחנקים. שמוליק קלדרון, צלם היה - במילים שלה - "האפשרות היחידה והכי גרועה". האפשרות היחידה לצאת מבית החרה התנתנו, נולדה מאיה, ואחריכך נולד ניב. ואחריכך שמוליק נמנו. השתנה לגמרי מול העיניים שלה. תור בתשובה. תא עוב את הבית כשהיא היתה בהריון. באותו זמן ברוק אמא שלה שכבה בבית-חולים וגסטו בעלה קיפל את חבגרים שלה, הכנים למוחזרה ויצא מפתח הדלת, אבא שלה ואיבר את החברה ואושפ. "רצתי בתוסה עין כרם מקומת לקסמה. כותרש שביעי נולד המלאך משמנים, לקח את אימי וחתיך את כעלי".

לפני כמה ימים צילצלה מאיה בת שש. עשרה לאבא שלה. שלא ידעה אינו שנים. "מי הוא? הוא שאל בשלמון. "הבת שלך", ענתה. "לא מכיר ולא רוצה לשמוע". ככה בשרד הוא אמר וחזרתי את השמוררת. היום מצלם שמנליק את סרטי תעמולת הבחירות של "ש"ם הבמאי - אורי ודני.

ניב לא מכיר את אבא שלה. לא ראה אותו, לא שמע את צליל קולו. היא מגדלת שני ילדים לבד, וברקע מתנגנות המנגינות המצחצחות של רמת השרון אמא-איריס, אמא-בי, אמא, אקט, אמא-צדיר מורה מורח לפסנתר, אמא-צדיר מחשב, בבית ברמת השרון אין חדר ארוזים מה שאנשים קוראים סלון. למשוררת יש חדר משלה, בדיוק כפי שמבליצת הסופרת ויג'יניה וולק, וחדר למאיה וחדר לגבי. "תראי, הנה הסלון", היא אומרת ומגלישת יד לתוך החולצה מחטיון של הצוואר אבל כל חומן ישנם יתחילים בבטן שמא וברואו חדרים ויג'ור, אישית מספרו. כל חומן יורה בת ארבעים מטרות, ודיווח

סלון סלון סלון

רהיטי רון ניר צבי לאנשים שחושבים צעיר

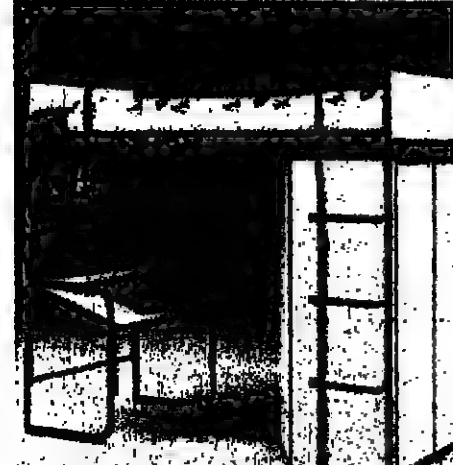
YOUNG STYLE

מיטה גבוהה עם שולחן כתיבה

מיטה דו-קומתית

חדר ילדים מושלם

חולנד

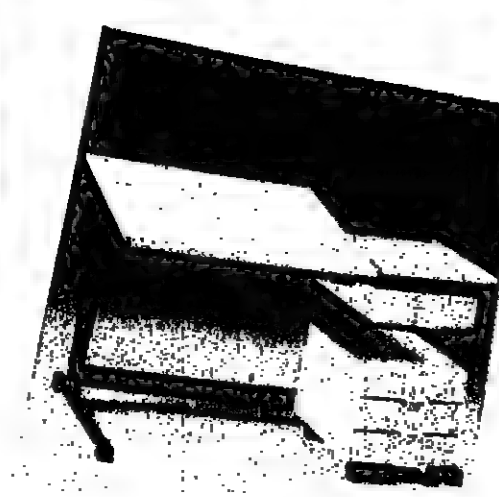
רהיטי "רון" בע"מ

מושב ניר צבי (מול צרפין) 08'240540, 08'229546

מבחר סלונים
חדרי ילדים ונוער
מזנונים
חדרי שינה
מזרונים, ריהוט גן,
ריהוט משרדי ועוד.

מיטה נוער

חולנד

פסטר סמית' לעולם חדשים

"כלילות אני"
לא קוראת
שירים של
גברים. אני
קוראת
משוררות או
כאלה שאני
מזהה אשה
מתחת
לאשכי
הכתיבה
שלחם"

(המשך מדעמוד הקודם)
לא היה רי ביטחון שיהיה מספיק כסף בשביל לפרנס ילדים.

כבר שלוש עשרה שנה שולמית אפסל עוסקת בשילוב אמנות בבניה, במשרד השיכון בירושלים. פרנסה קבועה וחשובה. משכורת שמאפשרת נשימות אורח קבועה ומצומצמת. עד מהרה, ובמקביל כחבת סור אישי במקומות "צומח השרון" וגם מתייגעת במאבק מתמשך על טור עצמאי לביקורת ספרים.

"העולם הגברי עשה את הסלקציה. ואנחנו הנשים המצאנו את רגשי האשמה ואנחנו נרמות בעיני עצמנו ככלתי ראיות ולא מתיידידות אחת עם השנייה ולא עובדות בדצינות, מתחננות על אמת, חיות בשקר וכתובות בהסתר אחרי הביטול והכביסה. וכללות את חושבת שאני חולבת לקרוא שירים של גברים אני קוראת משוררות: גבראילה אלישע, לאה אילון, דליה רביקוביץ, אנה אחטשובה, ויונה וולך. או כאלה שאני מזהה אשה מתחת לאשכי הכתיבה שלהם."

עוד: "מלחמת הקיום של המין הנשי שלי כל כך מעייפת. אני כבר רוצה להסתיק לעשות חשבון עם הקבוצה של הגברים שנמצאת בחדר המיני שלי, אני רוצה לסמוך על האינטליגנציה שלהם בלי לחשוף נוקדאור מיניו כשאני יוצאת לשנייה אחת מחוץ."

ואיזה מורל גביר את מעמידה בבית מול גבול "לא סקמקת שום דבר. אין לי איבר עמיד בגוף. למה צריך להעמיד דבר שלא קיים. מיתוס מחלל ויק או מה, את רוצה שאני אקד עור אשמה עלי."

ומהמקום שלך אין גברים החיים של החתירה "כל אחד מוצא לו את בן הונו שמאפשר לו להיות, לא להיפתח לחיים לגבול. כל אחד מביא לחתירה גבולות נשיים ורומנטיזציה ואחר כך מחיל קשר טוריסטי. אין גבראילה יכולים לשמור על מות חובי אם מתגרשים. אחר מן השנייה אם הנשים, גנות מיני, היו מוצאות מחרון לביתן הכלכלי והחברתי - או לא יודעת איזה צורה הייתה לחברה הוותיקה בשלל ודעות גברים נגשים חיים יחד והם לא בית. וכל כך חרבה גברים מתחננים עם אשה שרוצים שתהיה אמה לילדיהם והם לא רוצים להיות מאוהבים שלה ולקיים אותה לקרובן והעולם מבלבל. ואשה מתחננת לפעמים עם אמה שלה ולפעמים עם אבא שלה או עם ילד שלה ועמידות של קשר כזה ואת עובדה שלא מוכיחה שום דבר. לא עושה לי שום רשע בחינת, שום חתירה כישלון בבית. אין לי מנוס. על הערף."

תשמ"ז ספר שירים רביעי, "חישוקים" מיטה גבול

שקט
רבות אבא או שר
בכל הארצות של ארם מן הישוב
בכתיב אליה בפי

אורציון ברוגה, גבר, מבקר ספרות, כתב "בשירה נשית משתמשת המשוררת בביטויים המתארים אברים גשמיים אינטימיים (רחם, שריון) או ביטויים אנטומיים המתארים מרכיבי גוף נשי (צוואר, רגליים) חשיכים בשיר לדורות האשה או לרמות הנשית בשיר, בשמוש סמלי פיוגראטיבי כדי לתאר מערכת חויות נשיות כמערכת חויות מיוחדת הנבדלת ממות הגברית. ככלות השרים שונות בחויותיהן מבדלי חוין. לא אין כאן קריאה לשוויון. זו קריאה בזכות עולם אנשי שונה. אלטרנטיבי אפסר לאמר. כיוון אבסטרקטיוניסטי, ודוידקספלי אינטימי-ארוטי. כתיבה ארוטית אלימה וחושפת את שרשי הילדות של חויות האשה של אפסל."

אפסל: "הא היה חייב להפוך אחי לחתונות. והחבתי למידות של תבנית אשה מודרנית. כדי לצאת באדיקות מוכנת למשוררת. והפירוסכ והרומל לגורל שופר מעין סבך שני אצל נשים."

שיר נשים חלל כפי שיריה גברים. גברים כחבים על מנזקת, איבר, אחבה, חדר מוות, חדר עובי, וכדומה. גלגולות בות עלי חונית, בלי חשורן חוה של, חגבולות. או חו. חשורות כחבי. חמורה כעני העובדת שמבטי. גורר לחוה תיות על שירת החבנות משל להעצמה מינית זו או אחת."

הקטעים שהיא מביאה מוכרים למבקרים מאוסרציון מויריות, חחולות בקצות, משפטים שנעצרים בחריצת

דבילה גליקמן. עשו את זה ב"זהו זה"

בהעבר ידע רבלי גליקמן בן 39, הוא קצת מקרי, סיס טיפה אסור שורר בשיעור. חלוצה טי שרש שחורה, מבכסיים כחולים, מנלים ארומות. טעם דמורה בראית שום אור הוא אולי יוראין על מוח וחיים, משו שמעבר לשיחה תל-אביבית ממוצעת. "חשמי", אמר פעם לעצמו, "הייתי רוצה להעניק ראין גדול וחשמי אבל לשם כך אני זקוק לשיחות ממושכות שיתפרסו על שנה שלמה. וקפה חמו זה לא תפקיד לשיחה רצינית".

אז נפגשו בקפה חמו. והשיחה לא התפרסה על שנה שלמה. בקושי על בוקר-צהריים אחר, מה שמבטיח שזו תהיה עוד שיחה אחת, אך אולי כזו שתחשוף שכבה נוספת מגליקמן. גליקמן על כוס קפה של בוקר קצת מתות. בכלל לא נות לו לדבר. הוא התריע שאין לו חשק לחזור ולגולל את עברו. הוא לא המליך לך. גליקמן גם לא אוהב לומר דברים ברומ של עולם. זה לא התפקיד שלו. בסיום הפגישה, הוא יוצא לרחוב תל-אביב שהוא כל-כך אוהב ופולט בחיך גליקמני מוכר: "זה נסדר לא".

גליקמן היה עלול להשאיר די אלמני אלמלא הצטרף לתוכנית הטלוויזיה הפופולרית "זהו זה". עד לפני שש שנים לא היה כה ידוע למרות שהשתתף בהצגות תיאטרון רבות ושלוש שנים בתיאטרון חיפה ושלוש שנים בקאמרי, למרות הביקורות הטובות שלהן וכה ולמרות הסרטים שעשה "להחשיק", "מסע אלונקסות", "לנה", "סופו של מילטון לוי", "אירית עירית" בהם בלטו כשרונותיו הקומיים והדמטיים. זה לא היה זה עד שבה זהו זה.

עכשיו הוא משתתף בתשדירי שירות של משרד האנרגיה. מגלם את הסיטוס המזון, החשאי, "אנגרטי". היה גם מעורב בעיצוב הדמות. בתל-אביב הוא מרגיש כאילו גולל מחדש. אוהב את העיר. אפשר לראות אותו מרי פעם יושב כפאב דומק כמו "דרינקים". במתיחות והמניות הוא מעדיף לברוח מהצלמים.

וכשמדברים על דברים אלה אומר גליקמן שיותר מכולם הוא אוהב את פליגי. "זה מרגש לראות סרטים שלו. יש בהם משהו חם. זה עושה לי טוב. אפילו אחרי "ג'יגד" ו"פרד" יצאתי מהקולנוע כמצב רוח טוב. זה עשה לי חשק לאכול אוכל טוב. מבין הקומיקאים אני אוהב את ויטורי גממן. ניגן מנפריד, לואי דהשינס. איי מרפי נחמד אבל לא מצליח להצחיק אותי נראה. אני אוהב קומיקאים איטלקיים שנמצאים בין תוכניות ויקטו וצוחקים על עצמם ועם עצמם. מסטרויאני, למשל, מצחיק אותי במבוכה שלו. ג'ק ניקולסון מצחיק אותי.

לפני כמה חודשים גת גליקמן בפאריס עם חברתו לחיים, השחקנית ג'טה מונטה. מסוג תגיות שתוא וקוק לוח כרי שתארנלין ברם יקבל חיווקים חרשים. זהה ביום מרסאי אפור וממוצע הוא רואה את ניקולסון בשר רזה, מבכסיים משובצים ומשקפי שמש המסתירים את העיניים הממודרות. וניקולסון מהלך לו בשלוח, כחש חושב לו על מניק ג'ונסון והקללות שיצרה לעבר המאמנים שינסו לגצת את הלייקרס. גליקמן, בהתלהבות וויסטרית של ילד קטן, התחיל לקחת יוזמה "ברגע הראשון לא קלטתי ושאלתי את ג'טה מי זה" היא אומרת לי זה ג'ק ניקולסון.

"ניגשתי אליו ומרוב התרגשות התחלתי לדבר איתו בצרפתית. הוא עמד, הסתכל עלי ומילמל 'כן, כן, כן' פתאום תפסתי את עצמי וניקשתי מליחה, חיי אני יכול לדבר איתו באנגלית. הייתי שיכור מהתרגשות וממנו האוויר האמיתי לה. זה פנטסטי לפגוש אותו. אני מישראל הייתי שמת להפסיק אותו לכוס קפה, אני וג'טה שנמצאת מעבר לטינה". הוא חורד את (המשך בעמוד הבא)

הוא עשה הרבה הצגות וסרטים אבל רק ההשתוללות ב"זהו זה" מוחמאים לו על הופעה שגוען. בארה"ב כבר היה מזמן נפטר מדאגות פרנסה. בארץ הוא מעדיף להיות עושים חלטורות. למשל אח "אורגטי" בתשדירי שירות של משרד האנרגיה. התיאטרון והקולנוע כאן לא מעניינים אותו. הוא מעדיף להיות ציפור משוחררת, רחוק מכבלי המימסד. החלום שלו לנסוע לאיטליה, ששם יודעים לעשות סרטים עם אוזן גדולה" מאת אבי מורגנשטרן. צילם: שמואל רחמני

לאכול בחוץ

ארוחת ירק ומי מעיין בדרך לצפת

לא רק לקישוט. הבדים היפים ב"אמירי הגליל" מכילים מי מעיין צוננים וזכים (צילמה: דרור בחורי)

היתר, פיסות קטנות של מלפפונים מוחמצים. עם הגושה מכסים אותו במעט של שקדים טחונים. אתה מוצא בתפרים גם סלט עשוי עשבי תבלין, או מוסקה שבמקום בשר ממלאים בין הצליל קציף של עשבי תבלין. מנה עשירה יפה את כלבד דג מורל בצורות הכנה שונות. אבל אתה יכול בתחילת להרכיב לעצמך ארוחה משקה הבית המבוטל, בין היתר, על עשבים ועלי גרגרים.

ועדיין לא הוכחנו את עלי הגפן הקטנים, הממלאים באורז ובסמנך צומח של סביבול, את פאי הפטריות עם גורגול, את תבשיל אמירי-הגליל שבו דקות, פיסות מוצרי טבעול, אגנס וכר - הצורה, וכמיהה מטוימת גם הטעם, ודמים מאוד לחבשיל ירקט טיני. כסיום, על חשבון הבית, הגיש לנו צלחת עם פירות העונה. היו שם סבס ענקיים, עם טעם של סעם, ותאנים ירוקות סריות.

הסעודה פתחה לארוחת צהריים וערב סגורה בלילות שבת. בשבתות צהריים יש קצת לחץ. מומלץ לבוא באמצע השבוע, או מנסחים שרת סוב יתור והסברים גורמים על מה שעתיד לעלות על שולחנם.

שמים מהמדרך

המלונות והמסעדות, או: לחבו את המלונות, שחוא מעדן דגים מבוטבאים, או את החבשילים והמלונות, שפעם פיצתו את חלקם בנקודות וואן (קשיו בליקו המלון).

במסעדות מנות קיינות ועולות המנה מין חותר, מתבוננים לרובושושור חתונות, לקום שאמנוי, הבליט ומאני גליקו עוקק והמנוח, וזה דם אש. קצת מנת שמת, אל חוללות, וחלוצים, מהמאמץ, וקשוריה, מפרו, אלוהם, הכשול, והחיות, חות.

"קשה להסביר מהו הסוד בתוכנית. אבל יש תענוג אדיר. אולי בגלל שזה שידור ישיר. יש התרגשות, לא מחד, אין באמצע קאט, אפילו אם הבטן מתפוצצת."

הקופסה ברננים היתה עליה. מתאם אתה בזה. "דומן מלנסקי סיפר בארון על פיסה שהלך לקנות סיגריות ולא חזר אחרי זמן סביר. זו היתה עצומה. לדעתו, מי שאין לו תודעת צדק ללם לסיפול. לראות מה לא סביר איתו. אני לא נכנס למעליה, מפתח לטום. כשהדלתני בלחקה חל המ לקחו אותנו לסיור בצללות. מודרני שמתאם צילן ויצאנו משם מרד מאור."

ליקמן היה אתר הבדרים שלבש את מדי ביה הספר "כית צב"י לפני שלבש מדי צבא. ון כורדים התקבלו לפני הצבא. כהנו אחי ספני לובין, שנמסרה לאחורנה, ואברהם עשה. שאל ח"י אם התקבלה. מאני אמר: "לא אחת הענין. באה חילי חצות. יצאנו והעצה ואברהם עשה רוק אחי ואמר לי בלחש: "התקבלת". מתאם יצאנו מאני לובין וכשעשונו ראה אותה וזה אמר: "אל תבדור. אנטו ער לא יודעים."

אחרי כית צב"י שירת גליקמן בלחקה חיל המסר עם רבקה וזה, שלמה ארצי ואחרים. "אין לי גנצונים לתקופה הזה. אין לי שום דבר בעבר שאני מתגעגע אליו". מתמרים והלכנים של חיל המסר תפס מהססה ויבני תחת כנפיו של גורל דוקי. היה צריך לקבל הפקיד גורל במחזור "כית צב"י אצלם". אלא שוקרוב היה מעולם לא התמסר וברדין בזה לח"י. גליקמן גילם תפקיד קטן אצל מנהל, בראשם לה דס". כריעם ודאשונים סרוב להתמסר במהלם ואפילו העיד לשלם: "מה אתה נותן לי תפקיד בזה קטן, אצל גורק חילי כובד". שגל מיד לקיץ אותו. "אצלי לפחות תוכל משכורת", אמר, וגליקמן שיחק אלא מה.

עם כשרצה לנח מהמשחק הלך לעבוד בבית "חילי תור את הצהריים וישן עד הבוקר. קם ערב, שבויעים נמשך תזמון שלי עם הבניין. פעם אחת בא אלי ובר חציע לי לחיות סוכן של מחרים אלסר רגניים למכור לחציות. זה נשמע משהו. אתה מקבל אחריים מכל מבידה לא מברור כלום. אבל ממש כלום תחשב לבד כמה אחריים זה יוצא."

גליקמן לא רצה להבטיח את הצהריים ללחן שלו. פעם גשאל: "למה אתה לא מתעניין עם ג'וש מתמסר? זה ענה להבטיח מה צהריים ציני "באמת למה לא את תבקש, נתת".

גליקמן הוא ישוב רק לתפקיד סוב. לרוב גליקמן חושב "שחמט" יכול להיות תחום הכי מרד של שחקן. אבל אחר כך הוא מידר גם את "חמט" "זה הכל בלשנים מה צהריים על תפקיד הדיים של שחקן". הוא אמר.

"יום אחד", הוא אמר, בבתון, "אסע לאיסלית להבין מאיפה לש מליני את התחומים שלו. חילי רן יום אחד בוצינה ובי אני אהב לנסוע למאני אגל אביע לאיסלית. האיסלטים, כלם שחקנים, ובערב הוא נסע לאיסלית. אלא לאלם בתל אביב לזה חות איש עצרת. כן, הלטורט."

(המשך מהעמוד הקודם)
המשקפיים, ניסוגי לג'טה והיא נעלמה. לחצנו דיים והוא אמר: "פעם אחת". ג'טה אמרה שהזונתה כמו קלי".

היום מעדיף גליקמן לחיות ציפור משותרת מכבלי תיאטרון ממוסר. הוא רוצה להחזיק לעצמו את הקריירה. המס שהוא משלם בקרא חלטורות. "פעם", הוא נזכר, "כשהייתי בתיכון ניגשנו אנטו ותלמידים אל מורה שלנו בבית ספר 'דגנים' ושאלנו אותו בשא דרצינות, אם חלטורות זה אסון. היום הוא חושב שזה יופי".

חלטורות מאפשרות לו לשלם את חשבון החשמל והטלפון, וגם לגבות מרמת השרון. "היום כשאני בתל אביב אני רואה איפה גורל". ברמת השרון גרגו בבית דירות שגורא כמותה מעבר. החלטורות עוררות לי לחיות את חיים יום. לשלם חשבונות. לרגמה, הציער לי תפקיד בתיאטרון ואו באה הצעה לעשות תסריט שירות והערפתי לעשות את זה, דבר ורחוק מלחיות חלומי של כל שחקן. השנה אני לא מוטרב לשום דבר. זה נותן אני ארון לעצמי וטוב לי. החלטורות באות כאילוץ. חילי גורא שחם אם היו משלמים לי בלחיות סוכן שמתאם אסר להחזיקים. אבל זה לא קורה ואני נאלץ לנסוע לצפון הארץ ולהשפיע. אבל בסך הכל טוב לי ועדיף ככה מאשר להחליף משהו בחצנה 100 פעם."

חיות לו בעיה עם זה בתיאטרון? בתל אביב חילי על חושים להצגות. בחיפה מצאנו את עצמי מולחץ מישור או עולה לבמה ואומר אינו רפליקה, או מוזיקה ורוב וזה. דברים לא הכי נעימים. יש דברים לא נעימים שחייבים לעבור. כמו למשל לגור בחיפה או ברמת השרון. רק בזכות המקומות האלה אני יכול להעריך כמה טוב לי שאני גי ברל אביב."

ושב חזרים למגע הקסם של וזה וזה קשה שלא להרגיש שהחבורה הזו פשוט נהנית מהתוכנית המשותרת סעם פעמים בשבוע. "קשה להסביר מהו הסוד אבל יש תענוג אדיר. אולי בגלל שזה שידור ישיר. יש התרגשות, לא מחד, אין באמצע קאט, אפילו ארבה עצומה, שעשוע גדול. אין באמצע קאט, אפילו אם הבטן שלך מתפוצצת. זה לא ותיאטרון ובשום מניס ואופן לא קילנע".

הערגה הנוכחית בזהו זה היא השישית של גליקמן. שכנה הראשונה אנשים עיקמו מעט את חותן כשגליקמן נראה על המסר. זה קשה לו להתמודד עם אחרת. הקהל שהייתה נתונה מראש לבראבר-משורר-גורב. אבל חיום הוא כבר שייך למסרד האבירים. אפילו מלחשים, שגליקמן הוא הוכיח. "זה לא היה מועדון סתר. הכרתי את בראבא ומני מודיעת ואת גירי מהסרס 'הלהקה'. חיום אני יודע שצריך זמן כדי להכנס למסלול. יש לנו ששה משותפת, יחודית. נוצרה כימיה. ברור שהקהל לא פתח לקבל גיבור חדש. מה שחשוב זו חייגנית של העבודה, להבטיח את המסר במכה ראשונה. גליקמן לוקח שלוק קטן מהקפה. מתאם גיגשת אלי מישור ואומרת בקול רגש: "אתה ממש גפלא בזה וזה". גליקמן מחייך בביישנות, אומר תודה. זה מחנך, בסח שמתחבך.

"יש ראהה עצומה שהתוכנית תודה כמה שיותר טובה. אין פיצוצים או מריבות. נכון שלפעמים יש אנטיסיתות אבל זה טבעי כשאחד עיין אר עצבני".

ולא נמאס קצת אחרי 6 שבועים
"מש לא. לפעמים מכאים אחרים כדי לרענן. ואז יש שמחה גדולה. תמיד יש מתח קטן שמביאים מישור במחזק כי אין לו את השפה שלנו. מתייעצים. איתנו את מי להביא. זו מין קומדיה דל'אסטה ישראלית. אנוניו גרבים אחד מהשני רמיות רעיונות. הטיפוסים פשוט מתחילים בוואציות שונות".

גליקמן לא ממסס את תוכנית. כשהוא מוריד מעליו את האפור הוא מיד נוסע הביתה, יושב מול חוריריו ומגלגל את התוכנית. "לפעמים כשאני

סופסופה

מלך סין ואלף

בגדים אין וודו, רק בארץ המזרח של צהוב
וסגל הדום (במרכז) להראות כמו חוכי, בגדים
יורקים, אפורה וורודה ומבנים כחמים, זה נכון -
לעכשיו ולמפלגה ושילוב מתן של צבעים חליפה
בכחול טהום עם אפורה ביוקישור (משמאל).

צבעים

מאת יהודית חנוך

ת שכח מכל מה שלמדנו אישעם בשיעורי ציור על צבעים, ותתעלמו מהמוסכמות שהזייסבו לכם בראש על מה הולך עם מה ומה לא. חודש '89 הולך להיות אחד מהצבענים ביותר בשנים האחרונות. זה התחיל עוד בחורף שעבר, כשהתחילו לשלב צבעים שער או נחשבו לצבעי קיץ בבגדי החורף. צבע כהה צמר, קטיפה, משי וגם מוטר. עכשיו הצבעניות הן נמשכות, כאילו התחורר מעצב האופנה בצירים מפורסמים. איב טאן לוריאן מעתיק מסיקאסו וקארל לאגרפלד רץ אחרי ואן גוך, הצירים שנקראו ה"פוטוריסטים" כי היו הראשונים שצבעו על המוסכמות ומרחו את הדים שלהם בצבעים שלא הולכים כיום, שגראית כאילו חובר בטעות.

כריסטיאן לאקדואה הוא המוביל בצבעוניות המופת של הבגדים. הוא מת על חודו לזהט ועל כותם, ואילו צבע בצבעים אלה את קידות בית האופנה שלו. בתחילה לגלגו עליו האחרים שמפיר שיחש על בטוח בשחור ובלבן ובתום ובבייג' השקטים והאלגנטים, אבל כשהתחבר שלאקדואה שיק את אותה גוון, הצטרפו אליו לא רק המעצבים הגדולים גם יצרני האופנה שמוכרים להמונים.

אם אי אפשר לחדש באורך המכמלת או רוחב המכנס, אפשר עדיין להריץ אנשים לחנויות כשמשנים את הצבע. אחרי שנחשפים לגוונים והמחממים החדשים, הבגדים שבארץ נראים מלאים עצובים ומרכאים. מידור אפורה אדומה כמקום אחר והוא מה קורה לפניכם שלכם.

התפש לקנה וללבוש איזה צבע שרוצים הוא כיום כל כך מובן מאליו שקשה להאמין שרק לפני 150 שנים היו צבעים מסוימים כמו אדום וסגול שמורים רק למלכים ולאצולה. העשירים שילמו במחיר טוב בעד תוכות ללבוש צבע מאיים. משיש הקט לבשו תום ואפור, ומי שהעז להתקשט בצבע בלט האנכין בקנט ואפילו במאסר.

לאקדואה לא המציא את השילוב המלתי-אפרי של צבעים שלמי חוקי התעס הטוב לא הולכים ביתר. הוא רק חזר על מה שעשו בשנות ה-50 וידו ה"היאגשי, הראשון כשזיכר ידוק ומחל והשני - כשהצמיד חור-שקסיה לאדום וסגול. מה שמוכיח טוב שאף אחד לא ממציא אופנה, רק מפתח את מה שכבר היה.

חודש '89 זה אדום וירוק וסגול וסגול וצהוב ואין שמערכים אותם, בלי שום מעצורים. מה שיותר צבעים יתר - יותר אופנה. כבר לא רי ללבוש מקסרן אדום מעל שמלה שחורה. אם רוצים לעשות מהבגר אופנה, צריך להוסיף צעף בצבע טעל ומפתח בידוק אפשר לעצור מה ולסגור על גרביים שחורים או להמשיך בצבע לוחט גם על תגלית בגרביים ובעליים. אפשר לחבר ישר חורש, מה שכבר יש עם מה שקונים. לצבעוניות החדשה אין חוקים מי שאינו מעו להשתלל, יתומק בצבע ללי את. נכון לעכשיו, להיראות כמו תוכי זה טעם מה חדש לאופנה.

נכון, יש באופנה '89 גם צבעים מתותים ורגועים יותר - מעושנים, וורוד עתיק וסגול אפרש, ועדיין תזום התייג' והשחור הלבן. אבל זה פק ב. מי שרצה אינסטנט אופנה-עכשיו - ילך על הצבעים המתממים.

מבצע סתיו בסטימצקי המחירים בשלכה

המבצע בתוקף
מ-1.10.88 עד 1.11.88
זו ער נמוך מחלף

הצעות מיוחדות

100 פוסטרים
HECKNEY POSTERS
ש"ח 35.00 במקום ש"ח 72.50

100 פוסטרים
NEEDLEPOINT
ש"ח 35.00 במקום ש"ח 72.50

100 פוסטרים
STORIES and POEMS
ש"ח 35.00 במקום ש"ח 72.50

100 פוסטרים
GLASS
ש"ח 35.00 במקום ש"ח 72.50

100 פוסטרים
A la carte
ש"ח 35.00 במקום ש"ח 72.50

100 פוסטרים
LOW COST
ש"ח 35.00 במקום ש"ח 72.50

100 פוסטרים
DINING
ש"ח 35.00 במקום ש"ח 72.50

25% הנחה

על כל המבחר המגוון של ספרי HAMLYN באנגלית במבחר נושאים: אמנות, טבע, בישול, אפיה, עבודות יד, ספרי עזר ועוד...

רבי מכר בעברית בהנחה

לי כל גל נושא מזכרת (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

יושלים מבמנוכו (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

קוקטילים (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

מכבי תל אביב (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

דיגל (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

הצבע חכי יפה בעולם (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

החיות והקסום (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

בארץ אהבתי (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

חיים ומוות בשאנחאי (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

קוקטילים (ספר + קלטת נדפס מחנכים / רמל 24- ש"ח במקום 31.90 ש"ח

ספרים זה סטימצקי מבחר הספרים הגדול בישראל

חיים ואוהבים

אלונה, אלונה...

יחסי עם זה ער עבר החיים חשבוני של נדאי לקלקל את האווירה עם ריחוק הלא נעים של פרשת אלונה איינשטיין, רעיונותו לשעבר של איינשטיין, אשר עבר אל המנהג החדש ומתגוררת בירושלים. לא מכבר, בהפעת ציבורית במי גשמים, היא שימשה את הקהל בכמה "מעריכי", חסר מנוח, שנכחה במקום לצורך עבודה נשים מהקהל התגוררו אל הכתובת באלימות פזית ומילולית כשאלונה איינשטיין מנצחת על המלאכה ונותנת את הסוף ככנותה את העתונאיות ככלן - "שינופית".

כאמור, מאז האירוע היה לי רי זמן לקלוט את העלבון ועוד יותר זמן לחטט בעברה החילוני של אלונה איינשטיין, עברתי על קסעי ארכיון, שוחחתי עם ידידות שלה מתקופת הסמים - ולא הצלחתי לגלות מה הביא את הגברית איינשטיין (בעיני היא לא רבנית) לנהוג ולהיראות כמו זה הקובץ בהתפרצותה. שהי העתונאיות בארץ, ובכללן העתונות מה, נהגו בכפפות משי עם אלונה, נצד למשפחה מימדי "השומר", נכדתם של מניה שוחט ישראל גלעדי, בתו של המייסד הטראגי מכמר גלעדי אל"ט גרעון (נדרה) שוחט, מי שחייתה גרושה מהממת כאשר הכירה את איינשטיין מורכבת של האלי.

אז מרדע אלונה, לא היתה אף "עיתונאית קטנה" שחנך למישהו לחיך הפרטיים, שחברות את הסגנה של חיי הנשואים של, שתתאר מה שאירע בין הולדת ובת הראשונה לשנייה, וכן הלאה ושפת איזה ריח לא נעים.

מני שגם החברה שהקיסה אותה התייחסה אלך כאל אשת "העולם הגדול", המנהיגה של החברה, אולי לא רק בשל ייחוס אבות אלא גם בגלל מנהגי הסמים שהניע אליהם מן "העולם הגדול", ואולי למרות שכל חסר חיה אשתו של איינשטיין (והוציא תקופת הפרשה העצמאית של כצלמת של החבורה - הצלחת לחגיע לעמיה של כת, אבל לך רע באמת למה, ולכי רע למה, חיי הטיפול והעיתונאי הכה חוגג בך, את משולחת בעדה שלמה.

יכולתי לעשות את מלאכתי קלה וגם חלוגית, ולקטע כי אשה כאלונה אינה יכולה, כנראה, להיות

תיבת דואר / יש גם חצי-חבר

ב"עקבות "חבר, חבר, ידיד ורע" ("חיים ואוהבים" מיום 2.9.88) יש לי בשבילך סיפור ששמעתי במשפחה ממוצא פרסי:

בן מדרן התמאר במני אביו כי יש לו אלקי חברים. האב השיב כי לו - יש בקושי חצי חבר, והחליטו לבדוק את החברים. שוחטו כבש והכניסו לשק.

"בשעת מריבה חרגתי אדם ואני מבקש לקבור אותו אצלך בחצר, מפחד המשטרה", אמר חבן

שנים ארוכות ללא גבר - והנה ראו, זה מה שקורה התיסכול מפנה אלינו. מזה זמן רב מנסים למצוא לך שידוך הולם - וללא הצלחה. ולכן, אנא, עיזור לאלונה, אלי אין די כרחמי שטיי.

גב.

מרדע החלטתי להזעיק עם אלונה שנקטה לשון כיבים משום שאיני יכולה לסבול יותר את האורחות שפשתה בקירבנו, אנשי התקשורת. מטיחים בנו עלבונות ואנו, במין אצילות המתפרשת כחולשה, כמעט לא מגיבים. טיפה אחר טיפה, עד שנוצרה שלילית גדולה שבעיני מתורגמת לשפת הסטטוס המקצועי: במישאל בקרב תלמידים על הוקרה שהם מעניקים למקצועות שונים - הגיעו העתונאים כמעט לתחתית הסולם.

מחמת שאלונה איינשטיין, מי שנהנתה שנים מחסדיה של תקשורת, מי שאפשר היה לעשות ממנה חגיגות שלמות ("סיפורים מה ועד הורעה חרשה", כדברי מי שהכירה אותה מקרוב מאוד) - מענה לריוח של בני כוכ. לכן תלשמתי לכתוב קטע שוחט בעיני "קטע שלא מתאים לך לכתוב" - והרי זה מה שציור לי עמיתי.

תגובה לעצמי

"ת"סכו מאתנו את האלבוש המשפחתי, כמותר וזי הכוונה משה שהתפרסמה בשבועון התרבות "טיים", מאת "אריאל קראוסהמר, כה הוא מביע דחייה עד שאיננוש מן התמונה המשפחתית הרבית אתה מציגים עתה בפני הציבור האמריקני כל המעמדים הרעים לבית הלבן.

וחי יש מה מעין תגובה כניסול למה שכתבתי בספר זה על "אשתו במידוך", כאשר נסיתי להשוות בין צמיחות העללנותה של אשת המועמר לנשיאות בארצ" - לבין מה שקורה אצלנו בעת המידוך

אלונה איינשטיין, לפני ואחרי. מופין בצילום משנת '69. מציגות תודות במינסט בין ספרים אנגליים וישראלים. משמאל בצילום מ'62, ראש מכוסה.

עסק מלוכלך

אדם קדוק, מחנך בחברה מקורות. משמאל - אני, החימוצן בדאשן לציון

(המשך מעמוד 8)

ועור ישובים קטנים המורמים שפכים לנהלים העושים רכס לים של תל-אביב. היום כבר לכדים השפכים הללו בפרויקט הביוב הארצי של גוש דן. "אנחנו בתחילתו, מה לעשות?" שואל משיב יעקב שיינברג, מנהל היחידה לאיסוף הסביבה באגוד ערים גוש דן. "מי שנמצא בתחילת תמדי רפוא".

כל העסק צמח, איך לא מקטטורופה. "כשנודע שהשפכים היתה קסטורופה בירקן", מספר אברהם וואי, מנהל הפרויקט. "שפכים הניקן לירקן ומשרד הפנים ביקש מהאגודה להחליף לעזרה. לכן קלט האגודה, בראשותו של יצחק כספי מן ראש עיריית תל אביב, עוד שש ערים - ראשון לציון, ראש העין, ארריהוד, קריית גת, אזור, חוף מזה וקטמ סכרים בירקן. היום 'לכוד' הביוב של כל הערים הללו במאמצים של פרויקט הביוב שלנו, כך שמי בוכ ארנו מגיעים לא לירקן ולא לנהל אילון". אברהם וואי משיב בכך תשובה נחרצת למי שהפנה את שרת הבריאות, שושנה ארבל אלמוליק, לנהל אילון כדי לחשב בו בירב.

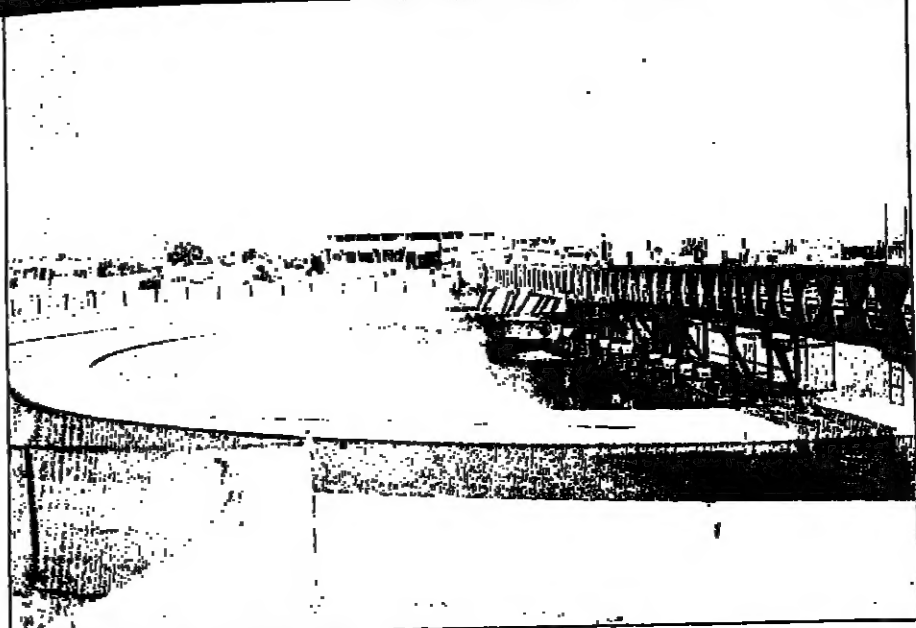
בשלב מסוים הוליסת הממשלה כי חבל ששפע כזה של מים יישפך לים, ולכן הוחלט, במאי 1977, להקים מפעל למיחזור הביוב במקום לשפוך את המים לים - למרות אזהרה ולהשתמש בהם להשקית שדות בגבעה משרד החקלאות דרש שהמים חללו יחיי מי שתיה לכל רב, ולכן בחוץ במקום היקר של גוש דן, הוכן ביתור, המשובלל ביותר.

ביצור מתבצע היעדרות אברהם וואי "סוג מסוים של הידיקות מפרק את החומר האורגני, וגם המוצק וגם הממס. הידיקות הללו וקוסים להוציא, קישות כמה דרכים לספק להם אותה לאפשר התפתחות של סוג מסוים של צאות המעורבות וממנו לביוב בשעות האור; לערבול את המים במעבדלים המודרים אורח למקום לרדום אורח לתוך הביוב לרדום המוצק לתוך הביוב".

הולות ראשון לציון, לשם מגיעה הכמות הארדית שהגוש האורגני והתעשייתי הזה מולט מדי יום ביזמו, משתמשים כשתי השיטות הראשונות, והיחיד - אצות

ועירוב. "בסופו של הנהליך אנו מקבלים גוול מלא בחיידקים שעשו את העבודה", משיב אברהם וואי. "אנחנו נותנים להם לשקע, מלמעלה אנו לוקחים את הקולחים השונים, וחברת 'מקורות' מחזירה אותם למאגרים תת קרקעיים בסביבות יבנה וראשון לציון. התחרה לקרקע מחוץ גם סיגון נוסף. מאחר שבמאגרים תחת קרקעיים אין המצו, אותם הידיקות שהחלינו בכל זאת לעבור את מערכת הסיגון והפריה שלנו - ממים שם".

זה נראה כמו חיון במרבה מלב החולות של ראשון לציון צצים לפתע שני אגמים ענקיים אליהם זרנס שפכים. ממטרות, סוככות בגיל ומשקות שטחי השם גדולים. רק סירות ומגיל חקרים כדי להשלים את המעגל המאריך והשפחה העליון - אין במעגל רוח רע. עתה, הנקשרות מורמים לים שלמים, צינוריהם יחד עם המים הצהבהבים והחומים המעורבים

בחורף תהיה בעיה

"מאי בן מאיר צודק", אמר שמואל רוחם, מנהל "מנהל" מפעלי גידוד, חמשתחמים בתמישים אחוז בפרויקט הטייתו של העיר. "גם אנחנו טענו שחידה צריכה מתקן טיזור יותר וול. היום הוא עובד. כל השפכים של העיר נכנסים אליו. בחורף תהיה בעיה. את הנוצות יחיד צריך לשפוך אל הנהל, ואז מה עשינו לא טיזורנו שום דבר".

"אתה שואל אם זה גדול על חדרון הנהל, החשקעה כבר בוצעה. המהכונים העריכו שזה יעלה 3 מיליון דולר, ובעצם זה עלה שבעת מיליון. עלות התפעולה קורה, והיום כבר ברור לכולם שזה חותה שגיאה. במצב של חום - מפעלי גידוד שובבים ישר לנהל, כי המתקן אינו יכול לקלוט גם את השפכים שלנו. אם חיינו רק יאחזנו ונחא. מי יודעו אולי עכשיו, אחרי מה שקרה העניינים יתחילו לחד".

קישות בעולם. וזה פיתוח מקורי שלנו. מדוע פיתוח ואחר כי קיבלנו כלירע מקלקליה ונהל המכירה. אבל המפעל לא שמענו על חילי פוליו שמו

"הם חולים", אמר המנהל. "שפכים אין חות. אי חייב לתת כיסוי לאיזור שלי. עדיין קלקליה שלוחה אלי כיום, לוד והמלה שלוחה אלי ביוב חגי מקל הכל, כי אני נמצא בתחילת".

מנהל "מקורות" ארם עקרק מקבל כגוני ראשון לציון שפכים מיעקב שיינברג והפך אותם למים זכים. "הביוב הוא מקור המים השני בחשיבותו בארץ", הוא אמר. "הפרויקט הוא פתח לגוש דן את בעיות השפכים, ולחברת 'מקורות' זו תועלת מים נכבדה".

בתבר שהפרויקט המשובלל בחולות ראשון לציון אינו פותר רק את בעיית השפכים של תושב האורגני והנהל המריגה ארס מסיים מים ל"מקורות", כי אם טווח גם חומת מגן כבדי המלחמי מי חומם. כל העסק הזה מופעל על ידי תמישים עורבים בלבד, שפאליקים להשתלט על יחיד משומנים מיליון מטרים שפכים של שפכים מדי שנה. על כל אלה לא נותר להילא כהנא, ראש עיריית חדרה, אלא להביט בקנאה. הוא צורק כבר שנים שכתוספת קטנה חיסית, לא יותר ממיליון וחצי דולר, ויכל הנהל של חדרה לקלוט גם את שפכי מירסרונה ואור-יעקב, פלוס כמה מובדקים לנקות את גחל חדרה המצאין למכור מים בשפע לחקלאים בסביבה.

"הפרויקט שלנו אינו מושלם", הוא מוולות. "השקענו בו שבעה מיליון דולר. הוא מופעל ארבע שנים מפעילי הטיי והשתתבו במקטאו וחס משתתפים בתפעולה, אבל מפעלים אחרים באזור חום השפכים כמוהם לא יכולים לנסות עליהם, אבל אחר שיהיה מוח מצבה של התעשייה. אם נלחץ יותר מדי נהנוק אותם. ארבע שנים אנו מורמים מים מורמים לים. זה לא חבל אנו ונזקע לשמייים, אבל מי מקשיב עלי מיליון דולר ששכנו לים. למחזר הרי זה הולט ויכלנו גם למטרות את בעיית המליחות. אבל בעסק וזה ממשלות יותר מדי רשירות. משרד הפנים בבירוק משרד הבוצה אל הים. זה היה הקיץ הראשון שבהל אביב התרחצו בים גקי לחלוטין. בקיץ מצליח המפעל להתגבר על הבוצה בכוחות עצמו.

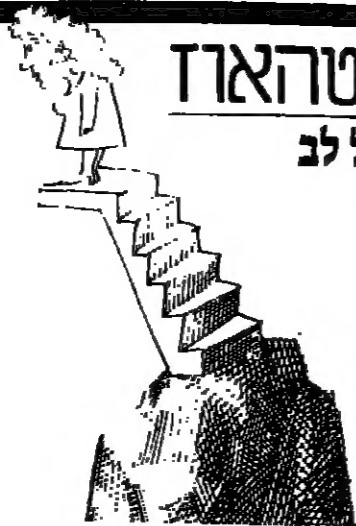
פרויקט הטיזור של גוש דן, שחובנו בירי תהלי, הוא הנהל במרינה ומנהלים מסוג בעולם. המנהל יעקב שיינברג אמר כי תרעלים הם הבוצה מספר אות בעולם וגם אצלנו. הפרויקט שבו מטפל בשפכים זה 2000 מפעלים, וצץ ממיליון דולר תושבים. "היום גוש דן לא מסבל מבעיית ריח וחושים", הוא אמר. בנאות. "שיחורנו מערכת חושי שטיכות כחלים, כיום תוך שעה אנו יכולים לנחא את כל הסביבה. יכולת כזו לא יש לו חוץ לראש עיריית חדרה. ובחובנו נראה נוהל חדרה גקי, מלא דרכים, סירות משיחות. בן. "תוך לי מיליון וחצי דולר, לא כמעט בהוצאה, ואני ששן ואח, הוא מבקש, ואיש אינו מקשיב.

גם לשלום שבטא, ראש מועצת אור-יעקב, לא ובהשאל, כמו בישראל, מקטטורופה יאן ששן הקשיבו. הוא מציג מכתבים ששיינברג לפני ארבע שנים ואפילו לא נענה: "יש לבנות מתוך את אנני והשפכים ולהתחבם. יש להדח את הטייזר במתנת השאקל". היום כבר שמים לב לחידה. כבר מתחשבים על אור-יעקב המסבנה וחולים בה את הקיץ לחולות. הביוב יש כבר חולים ברעננה, אצל תמיר יחזי שטאר-עקב יאן החולות. שם הנהל הקטטורופה ובהשאל, כמו בישראל, מקטטורופה יאן ששן טיזור משובלל גם באיזור חדרה. חוד צריך לנסות מכתבים לשלום שבטא ויחא מנא היה ארז. נוסף מבט משרד הפנים. הממשלה לקטטורופה חיי ציודים לייחל חדרה באי.

עומס 22

פנטהארז

יואל לב

כמו צמח בר

ק כששכב אחר בבית החולים, היה שייד לה באמת.

סטורגס למשפטים. בן מחורריו של ניר. יפה תואר באורח שגורא כמעט מרגנה. ניר של זה רגיש במיוחד ליופיים של גברים. והוא נמנת מבע וו, חולשה נשית, גם הוא היה מוקסם מאחד. מים בודדות, עניים ידוקת גדולות קבועת כאלו בוך מטרות שכל מטרותה להבליט את העניינים והפחה. עצמות לחיים גבוהות שחישורו לו הבעה מוחזקת במקטע. שייד בודר צומח ברישול על המצח. שטורגס ועל הכל גם חלמיד מבריק. ניר טען לגבי אחד כי אלוהים נמן לאדם אחד מננות רבות כל כך. היה משהו לא הנון במננות הרבות שקיבל אחד. אלא, ניר למד לסתור לו אפילו את יופיו וכשרונותיו רק בזכות המנימות בו הוא קיבל את המננות הללו. הפשטות המובנת מעליה שגרמה לו לא להכיר בתורנותיו. גליה קצעה כי מדי יושיון של בעצרת צצן עכבריה שחן יודעת את עצמא חקסם שלהן. אחד לא ידע.

אבל בעצרת ידע. לידה, חש עצמו ניר מטרבל, כך, וזה תן. אפילו כשרונותיו כמו שידוע להתמנהל, להושב באורח מקורי, להושיע מבני ציבור, במחוז עצמי, להנחה באשר אחד היה קם לדבר. אז היתה אז מפתח רמזה נאשור אחד לא ריב בקול רם. לא מסע נימ ניר להמיר בין הדברים שאמר אחד לבין התעלה היצוגית. לא יעזור כלום. על הנייר היו הדברים ששטים, אפילו לא מתחבבים. ניר רימה את הצאנחני לעצמה. ברושה כל-ישוב אבל כשאחת בא לנצול אותה אחת מבלה שיש בה בעיקר שומן ועצמה. ניר ביקש להפריד בין קנאות האישית באחד לבין הצלחתו המסחרית של הצעיר לרתק לא רק את בני מחוז אלא לשמש כוכב האוניברסיטה שצופים לו עתיד פליטי מבריק.

"עשנו אם אתה צעיר ומצליח עשית כבר כמעט את רוב הדרך להצלחה פוליטית" אמר אחד לניר כאשר דברו על הבחירות הקרבות ועל הצבעה לשלב זה אחד במטה אתה המצלחה. "הם לא עומדים מבני צעירים מבריקים. היום הגיל קובע. אנשים רוצים לראות פנים צעירות. כשרונות צעירים. אנשים רוצים להעניק תורנותיו נמצא להם לראות את הדור הקסן מננות כאלו הוא מתכוון לחיות לנצח".

להצלחה האמיתית זהה בקרב בנות המין היפה. אולי משהו שקיבל זאת ממרין מאליו. תחנה שלו בביתו עשיר היה להמיר אפילו את לבו של ג'ינגיס חקן.

גליה, שהייתה את אחד, קבעה במשפחה, "הוא גבר שאננו רוצה להנחית. הוא יחיה מוכן לקרב כל אדם על הבחירת הראשון של התחייבות ואז יחמול. הוא גבר שאננו תמצא בו את המאהל, המעלה בנותיו. בנותיו, המעשקשקש, החום, ביתו, וכל עוד הוא יצאנו מנת להכריש עלי את עצמה אז את בעייתו. אחת הוא נכוד ובעלם היה מבלה שידה ריקה".

הוא נראה כמלאך הדיבן על העננים. ידיו חזקו נששו אותו אחת לאחרת. תחילה כאו מעטירות עליו דממים, שרדים ותשלומ לב. אבל הוא, בתוך עולם העלפון שהיה שרוי בו שמר על האגואזים רב החן של גבר המעניק רק את עצמו, אבל לא את נשמתו. הוא העניק להן בריק את מה שנתן תמיד: להעריך את יופיו, להדענן על חזנו. אבל עכשיו הן גילו את מור האגואזים שלו, המוטל חשוף לע הסריגים הלכנים.

"כשאחת לא וורע קשה לך לצפות שאחרי-כך יצמחו לך יכולים" היה אורי נוהג לומר לניר. הוא החכוך לליטורים אבל ניר הבין כי גם במערכת חיסים אנושית הדברים נכונים. אחר לא נתן דבר לידיו. הוא שמר על האני שלו מכוסה וכסות. הנו על עצמו. לא רצה להחתיב. עכשיו תפסו ידידותיו את עומק המשמעות של גבר שאננו מתחייב. כל עוד יכול היה להעניק להן חזקת ואבהה יכלו לשאת גם את החיזוק המגן עליו אבל השכיבה הקטאה היתה תיזוכות ליריוח שנה בן כאשר היה כמלאו חשויו.

האשה היחידה ששמרה לו אמונים היתה יפה. עכשיו הוא כולו שלה. אי אחד לא מתחזה עלי. הוא איננו יכול להתנגד. היא יכולה לפלוש אל עולמו הפרטי המוגן והמסוגר. לרחוץ אותו. לסרק את שערותיו. לנשק לו. בבחינת לא רק מותר, אלא כמחווה אנושית. תכירו של ניר אסור "תראו כמה היא

נאמנה. תראו כמה היא מסורה. כמה היא טובה". ניר חש לא גוח מול המסירות הזו. משהו בעולמו הנכביר אמר לו שזה לא בסדר. וכאשר גליה באה לכסר את אחר במיטתו, והיתה ערה לשיפול חום המנשק והדואג של יפה, אמרה לניר כשיבאו מבית החולים אל שבעשיו היא נוקמת בו. "כל מה שהיא עושה וחיי נקמה. היא יכולה להרשות לעצמה זה לא מוזהו של אבהה אלא שיה האגואזים של אשה".

אחר הבריא באורח מלא. אמרו שמסירותה של יפה הצילה את חייו. הצניעקים גיבחוהו הוא הבריא למרות השיפול שלה. כלומר, הוא נחשו כל כך להיפטר ממנה. עי שלא היתה לו בריחה אלא לקס על רגליו. מרגע ששקע את עיניו בנרעה יפה וחזרה אל בין הצללים. כאילו יש איוון בין הדרך שבה חוץ לעצמו, והחייב בו נמנה וחלוקה כשהבריא ויכול היה לצאת חורו לביתו חורו אליו ידידותו. יפה לא היתה בקיחה.

הנהלת העיר

לא "קורבן של הגורל"

כל דבר נשען על דרישה שהגורל שלט בו - לא אני בן. כל דבר שאני מתכננת לבצע - משתבש בפרט, של דבר, למרות שני עושה הכל ומועילת במלואו וזכרין בדי לקימה, נסיבות וציגונות שאינן תלויות בי לחלוטין מעכבות ברגע האחרון את ביצועי המעשה. כך קרה בנישואין, בעבודת, בביטוח ועוד בהנה ובהנה.

יש עצה
(חשם, הכתובת, תאריך ושעת הלידה של הקורא שמורים במערכת)

בניגוד לחושך, אין בהרשקום של שום רמז להיות "קורבן של גורל אכזר". ההפך הוא הנכון. יש לך משה טובה וחוקה, סמונה ערכים ומטרה יומה ואחרית, ואמיל מידה של מול שיעמוד לצידך - אם רק תאפשר לו.

גרמה לי שבעייתך היא שאינך נותנת צ'אנס למול. את זה חוקה, כל כך שאפת לשלמות, כה עמוקה בחכמתך ובשמירה של ענייניך שלא ישתבשו, שיתגלו בדיק בפרטים שקבעת להם - עד שאת משיגה את ה"צ'אנס" שהיית עושה להעניק לו.

נראה לי אם חרש מהשליטה, אמיל לרגע אחד - הכל יתמוטט מבינך. טעות בידך לחיים הגיון ודינמיקה משלהם. הם טובים לני "שורם" איתם בטבעיות ובספונטניות ומתבבלים למי שבנסה להשתלט עליהם ולשפוט עליהם את הגיון הפרטי.

דפי מעט את דרכי, ודרי את דמתי והשתדלות שלך. המחית גיפיות, ודרי מעט על שליטה - ובמקומה ספור את החוויה שיש עם גבר, לרגומה, אינו דוים להתרומה לנישואין או לקשר רגשי עמוק. הוא יכול להיות סתם חוריה מהנה, בין אם יהיה לו המשרד ובין אם לאו. אם כן חויה גישה - יגבר הכיכר, ביעריו הכוכ נשאינו נגון לשליטתך, לקשר זה או אחר להכשיל ולהתפתח באופן טבעי וספונטני.

הוא הדיו לגבי שאר התחומים בהייך. האינסטינקטיות והגשית והמעשית שלך ודוים את הקץ במקום לקרבו. הרשי לעצמך להיטחף מרי פעם, להרפת שליטה, להיות מהרהפתק של לחות את הכלי-צפרי. גם באותם מקרים כהם נסיבות אוניקסיטיות מועלות נגדך (ולכולנו יש תספוט כאלה) - אל תראי עצמך כקורבן דרדי גורל, שכן גישה כזו עלולה ליצור טפיטיות ומרירות וכאב

אסטרולוגיה

במדוי זה עונה אסטרולוגית דוד אלי למיקבץ (המועלה בגורל) שאלות אישיות של קוראי "סופשבוע" בתחומים שונים. קוראים מעוניינים מומנים לשלוח שאלות (מודפסות או בכתב-יד בוד) לכתובת: דוד אלי, מערכת "סופשבוע", "מעריב", ת.ד. 20010 חל-אביב, מיקוד 61200. לשאלות יש לצרף את תאריך הלידה המדויק של השואל/ת, שנה, וסו ושעה, וכן את מקום הלידה. ילידי חו"ל מתבקשים לשלוח את שם העיר בנוסף לשם ארץ הלידה. ללא נתון נוסף זה, אין כל אפשרות להציב להם מפה.

בין הנושאים העיקר תגילת, ומדי פעם יתפרסמו תפכחבים שעלו בגורל בצירוף תשובות אסטרולוגיות. המערכת תבד בקשות קוראים שלא למרים שמות ופרטים מזוהים אחרים.

ובקשה מיוחדת מרות אליו מונים רבים מעוניינים לקבל מכתבי תשובות אישיים לביהם. דבר זה הוא, לצערי, בלתי אפשרי. לכן, מי שאינו מוכן לקבל את התשובה מעל דפי העיתון, מתבקש לא להמנות שאלות למדור.

פנימי... וכידוע, גם הגוף עלול להגיב באופן שלילי על תחושות רגשיות קשות. במשך השנה האחרונה את נמצאת במצב "יולי", תר שינויים ותהפוכות, במצב זה יש לצפות לבלתי-יציבות. לכן לא אכל לומר לך בבטחון אם תסעי או לא תסעי השנה לחיל. עליך לקבל תקופה זו בהורמנות להתרשות עתידית, גם אם העכשיו רוי מתחים ואכזבות. זכרי כל אימת שאת חשה שנסיבות חיים עומדות לבגור בך - המרי שליטה בקבלה, וזכרי המקרי - רברים יתודר לסובך.

הבנה בבני אדם

אני אלמן, ללא ילדים. למרות כל מאמציי, לא הצלחתי להשיג בשנות הדיבר מצליח לי מאד. גם משפחתי קשה ואינני מבדרם די הצורך. האם אפשר אי פעם, והאם עלי לעשות המה מקצועית?

מ.ש.
(חשם, הכתובת, תאריך ושעת הלידה של הקורא שמורים במערכת)

הסבה מקצועית אינה דבר פשוט בשל זה של חייר. אני מציעה לך כיוון שונה ומעניין לקחת קרטים ברשאה אלטרנטיבית וריטי בלחיצה, צמחי

כד וכו' (מוח) או בתחום יעוצי כל שותא (אסטרולוגיה) יש לך הבנה טבעית עמוקה בבני אדם וכפון פסיכולוגי מצויין, אם תצליח לרכוש מיומנות כזו התחומים האלה תוכל להקריש את שעות הפנאי לעיסוקך הערש, וזה יעזור לך להגדיל את משכורתך, להעניק לך בטחון ולשנות את כל חייר. או גם לא תודה כל מניקה שתתחנך ותבנה לך חיים טובים יותר. בהצלחה.

בין עקרב למאננים

אני יליר מול עקרב, אבל רוב האיטיות של בני עקרב אותם קראתי אינם מתאימים לי. אני אלמן. בריצתי למצוא לי בת זוג חרשה, ותקלחי במספר מקרים בהם הגברת, אחרי חגיגה וראשונה, משרת להמשיך, וזוהי שווא משוכנעת שמתלתינו לא מתאימים. חיירי בקבש מנך לומר את מקריי בקשר לאסטרולוגית.

ג.ה.
(חשם, הכתובת, תאריך ושעת הלידה של הקורא שמורים במערכת)

אתה אכן עקרב מאוד לא שיטשי, שכן מול שני כוכבים בלבד המצטנים במול עקרב במשך לידה - ניצנת מוללה בת חמישה כוכבים במול מאננים. א לכן, תכונות המאננים מאפיינות אותך ורבה יותר מאשר תכונות העקרב.

כמו כל מאננים טוב אתה מאוהב באהבה נשך לרומנטיקה, אוהב אסטיטיקה חזק לבת זוג כאויר לגשימה. מהעקרב ירשה את הקיצוניות והאינסטינקטיות והגשית. עציף לך - לא להצטק על אשה הוגנת אותך בשל מול לידה. אשה כזו אינה ראויה שיקר אותה בריצנות. יתר עם זאת, כרא לשנות מעט את התנהגותך במציאת הגברת המצאה ון בעיניך הבנם מטר של קילוח וחומר למפגשים אפשר לון לרבר ולהבטא, אל תשרש להן מרוב את רגשותיך, צפיהיך וכוונותיך. השאר להן מרוב נשימה, חשיבה ומחיה. תן לון הרמנות לפתח רצון את תפקיד לאף אתה מיכה להרדע מהקיצוניות והאינסטינקטיות של העקרב.

רות אלי

סדען 21 בחינ עד 22 ביולי

לא כל מה שתשמעו חשבו ויהי וזה! מוטב להתחייס לדברים בשקטות. או התקשרות עם ידידים קרובים מצויית עכשיו. זה זמן טוב ליצול חכשותי יצירה. לא כדאי להעמק בבניית חשתי זה בעבודת.

אריז 23 ביולי עד 22 באוגוסט

אריז 23 באוגוסט עד 22 בספטמבר

תחזית לשבוע שבין 7 ל-13 באוקטובר

גדי 22 בדצמבר עד 19 בינואר

דלי 20 בינואר עד 18 בפברואר

דגים 19 בפברואר עד 20 במרץ

מאננים 23 בספטמבר עד 22 באוקטובר

עקרב 23 באוקטובר עד 21 בנובמבר

קשת 22 בנובמבר עד 21 בדצמבר

ירחון גדול לילדים

צ'וקר

למנויים ולמכירה בכל דוכני העיתונים

העניקי לבתך/בנך צ'ופר אמיתי: מנוי שנתי על צ'וקר *

פרס מיוחד לכל מנוי: בובת "ברבי" או 3 קופסאות "לגו" * צ'וקר - כל חודש: 72 עמודים • סיפורים • שירים • קומיקס • תשבצים • חידות • מדורים להפעלה עצמית • מדבקות

מחיר מנוי לשנה (12 גיליונות) כולל הפרס המיוחד - 45 ש"י

(*) - העיתון יגיע מדי חודש לבית המנוי בדואר

שם המנוי (משפחה) _____ שם פרטי _____
רחוב _____ סוכנה _____
מיקוד _____
חתי המנוי (או לסמן) _____
מחיר המנוי _____
שם המנוי (משפחה) _____ שם פרטי _____
רחוב _____ סוכנה _____
מיקוד _____
חתי המנוי (או לסמן) _____
מחיר המנוי _____

גאולה פהו

[illegible][illegible][illegible][illegible]

מסטינסקי, ברחוב המלך ג'ורג'

(בוודיסטאן)

בא תהלך אל סוד השלשון
התחבול לעיון. חלבו וחרשו לשלשון
"הנה תהלך שמרתם לו לאו מקור
קבל מכתם בא עשיו". אשר לזה
"תקנימו אחתו עלי".
עמד תהלך למי ששלשון. השמחה
מקור ושלשון "מדינו אהבה וכן לי
תקנה וזה אבי אהבה מוציא לחינו
אשר שצדקת התלמידים מקור לחות חסד
ב"י.

הַפֶּסַע הַשְּׁלֵשׁוֹן וְהַשִּׁבְעִי לְעֵלֶז: "אָבִי"
מִן הַמְּדַרְשִׁי לִי וְאַחֲרָהּ הַמְּדַרְשִׁי לְאָרִי.
עֵת הַמְּדַרְשִׁי:
יִשְׂרָאֵלִי וְהַשְּׁלֵשׁוֹן. אָבִי הוּא שְׁמֵהּ אִמִּי
יִשְׂרָאֵלִי מְדַרְשִׁי לָהּ. וְאַחֲרָהּ קָבִי לֹא לְעֵד
תִּשְׁמַר אֶת הַמְּדַרְשִׁי לְעֵתִי.
אֲמֹר הַשְּׁלֵשׁוֹן: "קָבִי אֲמֹר מִמֶּנּוּ. אָה,
זֶה אֲבִיךָ וְכָל שְׁלֹשׁ מִבְּתָרֶיךָ."

עבוד שלמה זקס

[illegible]

שמשנין לשלוח את כחובתו אליו מחבקש לכתוב על גבי עליה בלבד. ושלוח
חבת: "מעירב ללדים" הודיעה 2 חל - ארץ למדור "בית למחבת"

התקשה ביותר היה כאשר החזין קלייב
בבולתון לוויזנים שעקבה את שמועיו.
זה היה האור שדעו על כל מפרשית
אחרת שהותקפה על ידי לוויזנים.
במרחות זו צריכים היטשים לתפוח את
ההתקפות האמנותיות על כל מפרשית
אחד במפרשיות. הוא מתקיימת כל
14-15 שנים והתפתח זה התפעם 120 מפרשיות
היום מדוע בעולם.
קלייב שגור, שגור לישראל מאנאלה,
הוא החמקן קצין ראשון בישראל.
תודעתם ארכים בישראל.

מרים צאה והעניק לו דגל העיר מר סבא, ואחר הצלב על הממפרית, ומוזה אטומח למים.

בשלושת השבועות בהם שייט סבא יומן ותיאר את תווייתיו.

96 סמיט שיצא לדרך מאנגליה העניק 72 למים באמריקה. ראשון המגיעים לסטום התחרות עשה את הדרך בעשרה ימים.

רחל שי

**וְהָרִי תַחֲזִית מִזֶּג
הָאוֹיֵר לְעוֹד חֹדֶשׁ**

[illegible]

קוֹ הַחַיִּיד לְכָל הַיּוֹם לְעוֹד שְׂלֵשָׁה אֵ
 שָׁעָה יָמִים אֵלֶם בְּעֵתֵיךְ, וְהוּא יַעֲשֶׂה
 יְשֵׁם וְהַבְּאִיר יְהִי לְכֹל מִן הַמַּיִם

החלל המכוסה שבהם היו נכבדים בארצנו
גרים. ימים וישיבת הנדאית מכוננת
בזה עיקר עניןן בארצנו אלהים יתברך
מקום גרב הנדאית לבתי אמן וארציהם
הנדאית הנדאית בכל מלכות
לנדיהם בעבודת אלה האוניברסיטאות

פתיחה וצילומה: בלהה דיבורי

בְּתִצָּבוֹן: מֵאֲבָלִים

בְּמִשְׁפָּטִים
(בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד מִתְּמִשְׁפָּטִים
הַקָּדוֹת וְתוֹךְ לְמִצְוַת מֶלֶךְ
כָּלשׁוֹן)

[illegible]

בין הפותרים 'גורל מחשב כיס

יֶשֶׁר וגם הַפּוֹף
 לְמַלְכִּים הַנִּדְרוֹת לְמִסֵּים שְׁנוֹן
 אֲחֻזָּה נָתַן לְשֹׁמֵל - יֶשֶׁר,
 מִשְׁמָלָא לְכִמְיָ - הַפּוֹף.
 יֶשֶׁר - מִשֵּׁב אֲדִיר, הַפּוֹף - נָקֵב.
 יֶשֶׁר - צִלּוֹ תוֹבִיבִים בְּיָדוֹ, הַפּוֹף -
 אֵל מְבִל עַל שְׂפֹת תָּמִים.
 יֶשֶׁר - הוֹלֵךְ עַל שֵׁן, הַפּוֹף - צָצֵף.
 יֶשֶׁר - עוֹבֵד עַל אֲנָהּ, הַפּוֹף - עִיר
 מִתְּשֻׁשִׁים.
 יֶשֶׁר - מִלְּקִטָּה, הַפּוֹף - "אֲחִי"
 יֶשֶׁר - פֶּסַח מְרִבִּי, הַפּוֹף - שְׂמֹחַ
 תֵּל.
 יֶשֶׁר - בְּהֵל, הַפּוֹף - שְׂטֵיץ בֹּא בְּקִלּוֹם.
 יֶשֶׁר - צָבֵעַ, הַפּוֹף - קְלִי וְנִיחָה.

מִימֵי

